

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 282

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

57ο έτος

25 Αυγούστου 2014

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 282/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα* της Ευρωπαϊκής Ένωσης. . . . .

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2014/C 282/02

Υπόθεση C-578/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 — Deltafina SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Ιταλική αγορά προμήθειας και πρώτης μεταποίησης ακατέργαστου καπνού — Απόφαση με την οποία διαπιστώθηκε παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Απαλλαγή από τα πρόστιμα — Υποχρέωση συνεργασίας — Δικαιώματα άμυνας — Όρια του δικαστικού ελέγχου — Δικαίωμα για δίκαιη δίκη — Κατάθεση μαρτύρων ή διαδίκων — Εύλογη προδεσμία — Αρχή της ίσης μεταχείρισης) . . . . .

2

2014/C 282/03

Υπόθεση C-243/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 — FLS Plast A/S κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των πλαστικών βιομηχανικών σάκων — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Πλήρης δικαιοδοσία του Γενικού Δικαστηρίου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Καταλογισμός στη μητρική εταιρία της παραβάσεως την οποία διέπραξε η θυγατρική — Ευθύνη της μητρικής εταιρίας για την καταβολή του προστίμου που επιβλήθηκε στη θυγατρική — Αναλογικότητα — Διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου — Εύλογη διάρκεια της δίκης) . . . . .

2

EL

2014/C 282/04	Υπόθεση C-377/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Ιουνίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση 2012/272/ΕΕ του Συμβουλίου σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ένωσης, της συμφωνίας-πλαίσιο εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας των Φιλιππίνων — Επιλογή της νομικής βάσεως — Άρθρα 79 ΣΛΕΕ, 91 ΣΛΕΕ, 100 ΣΛΕΕ, 191 ΣΛΕΕ και 209 ΣΛΕΕ — Επανεισοδήγη υπηκόων τρίτων χωρών — Μεταφορές — Περιβάλλον — Συνεργασία για την ανάπτυξη)	3
2014/C 282/05	Υπόθεση C-461/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του <i>Gerechthof te 's-Hertogenbosch</i> (Κάτω Χώρες) — <i>Granton Advertising BV</i> κατά <i>Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag</i> (Προδικαστική παραπομπή — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγές — Άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημεία 3 και 5 — Έννοια «λοιποί τίτλοι» και «λοιπά αξιόγραφα» — Σύστημα προώθησης των πωλήσεων — Εκπωτική κάρτα — Βάση επιβολής του φόρου)	4
2014/C 282/06	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-501/12 έως C-506/12, C-540/12 και C-541/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αιτήσεις του <i>Verwaltungsgericht Berlin</i> (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — <i>Thomas Specht</i> (C-501/12), <i>Jens Schombera</i> (C-502/12), <i>Alexander Wieland</i> (C-503/12), <i>Uwe Schönefeld</i> (C-504/12), <i>Antje Wilke</i> (C-505/12), <i>Gerd Schini</i> (C-506/12), <i>Rena Schmeel</i> (C-540/12), <i>Ralf Schuster</i> (C-541/12) κατά <i>Land Berlin, Bundesrepublik Deutschland</i> (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Άρθρα 2, 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 6, παράγραφος 1 — Άμεση διάκριση λόγω ηλικίας — Βασικός μισθός των υπαλλήλων που καθορίζεται βάσει της ηλικίας — Μεταβατικό καθεστώς — Εξακολούθηση της διαφορετικής μεταχείρισεως — Δικαιολογητικοί λόγοι — Δικαίωμα επανορθώσεως — Ευθύνη του κράτους μέλους — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας) . .	4
2014/C 282/07	Υπόθεση C-507/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του <i>Supreme Court of the United Kingdom</i> (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — <i>Jessy Saint Prix</i> κατά <i>Secretary of State for Work and Pensions</i> (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρο 7 — Έννοια του «εργαζομένου» — Πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έπαυσε προσωρινώς να εργάζεται λόγω φυσικών περιορισμών συνδεδεμένων με τα τελευταία στάδια της εγκυμοσύνης και με τα επακόλουθα του τοκετού)	5
2014/C 282/08	Υπόθεση C-531/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 — <i>Commune de Millau, Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA)</i> κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Ρήτρα διατησίας — Σύμβαση επιδοτήσεως που αφορά αναπτυξιακή τοπική δράση — Επιστροφή μέρους των καταβληθεισών προκαταβολών — Ανάλυση χρέους — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Παραγραφή — Ευθύνη της Επιτροπής)	6
2014/C 282/09	Υπόθεση C-556/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του <i>Østre Landsret</i> (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — <i>TDC A/S</i> κατά <i>Teleklagenævnet</i> (Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/19/ΕΚ — Άρθρο 2, στοιχείο α' — Πρόσβαση ή χρήση ειδικών στοιχείων του δικτύου και συναφών ευκολιών — Άρθρα 5, 8, 12 και 13 — Αρμοδιότητα των εθνικών κανονιστικών αρχών — Υποχρέωση σχετικά με την πρόσβαση ή χρήση ειδικών στοιχείων του δικτύου και συναφών ευκολιών — Επιχείρηση με σημαντική ισχύ σε συγκεκριμένη αγορά — Σύνδεση μεταξύ του σημείου διανομής του δικτύου πρόσβασης και του τερματικού στον χώρο του τελικού χρήστη — Αναλογικότητα της υποχρέωσης αποδοχής των εύλογων αιτήσεων για πρόσβαση ή χρήση ειδικών στοιχείων του δικτύου και συναφών ευκολιών — Οδηγία 2002/21/ΕΚ — Άρθρο 8 — Γενικοί στόχοι για την εκπλήρωση των καθηκόντων των εθνικών κανονιστικών αρχών)	7
2014/C 282/10	Υπόθεση C-574/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — <i>Centro Hospitalar de Setúbal, EPE, Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH)</i> κατά <i>Eurest Portugal — Sociedade Europeia de Restaurantes Lda</i> [Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Ανάθεση της συμβάσεως χωρίς διεξαγωγή διαδικασίας διαγωνισμού (ανάθεση «in house») — Ανάδοχος που από νομικής απόψεως είναι διακριτός από την αναθέτουσα αρχή — Κέντρο παροχής υπηρεσιών νοσοκομειακής περιθαλψεως και υποστηρίξεως — Ένωση κοινωφελούς σκοπού χωρίς κερδοσκοπικό χαρακτήρα — Μέλη που κατά πλειοψηφία είναι αναθέτουσες αρχές — Μέλη που κατά μειοψηφία είναι φορείς ιδιωτικού δικαίου, και ειδικότερα φιλανθρωπικά ιδρύματα χωρίς κερδοσκοπικό χαρακτήρα — Δραστηριότητα ασκούμενη υπέρ των μελών τουλάχιστον κατά 80 % επί του ετήσιου κύκλου εργασιών]	8

2014/C 282/11	Υπόθεση C-11/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Bundespatentgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bayer CropScience AG κατά Deutsches Patent- und Markenamt [Προδικαστική παραπομπή — Δίκαιο ευρεσιτεχνίας — Φυτοφαρμακευτικά προϊόντα — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 1610/96 — Άρθρα 1 και 3 — Έννοιες «προϊόν» και «δραστικές ουσίες» — Αντιφυτοτοξικό]	8
2014/C 282/12	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-39/13 έως C-41/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αιτήσεις του Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen κατά SCA Group Holding BV (C-39/13), X AG κ.λπ. κατά Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam (C-40/13), Inspecteur van de Belastingdienst Holland-Noord/kantoor Zaandam κατά MSA International Holdings BV, MSA Nederland BV (C-41/13) (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φόρος εταιριών — Ενιαία φορολογική μονάδα μεταξύ των εταιριών του ίδιου ομίλου — Αίτηση — Λόγοι απορριψεως της αιτήσεως — Τόπος όπου εδρεύουν μία ή περισσότερες ενδιάμεσες εταιρίες, ή η μητρική εταιρία σε άλλο κράτος μέλος — Έλλειψη μόνιμης εγκαταστάσεως στο κράτος όπου επιβάλλεται ο φόρος)	9
2014/C 282/13	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-53/13 και C-80/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αιτήσεις του Krajský soud v Ostravě, Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Strojírny Prostějov a.s. (C-53/13), ACO Industries Tábor s.r.o. (C-80/13) κατά Odvolací finanční ředitelství (Ελευθερία παροχής των υπηρεσιών — Επιχείρηση προσωρινής απασχολήσεως προσωπικού — Απόσπαση εργαζομένων από επιχείρηση εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος — Περιορισμός — Επιχείρηση που χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες εργαζομένων — Παρακράτηση στην πηγή του φόρου εισοδήματος των εργαζομένων αυτών — Υποχρέωση — Απόδοση στον εθνικό προϋπολογισμό — Υποχρέωση — Περίπτωση εργαζομένων που έχουν αποσπασθεί από ημεδαπή επιχείρηση — Δεν υφίστανται τέτοιου είδους υποχρεώσεις)	10
2014/C 282/14	Υπόθεση C-75/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SEK Zollagentur GmbH κατά Hauptzollamt Gießen (Τελωνιακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Απομάκρυνση υποκειμένου σε εισαγωγικούς δασμούς εμπορεύματος από την τελωνιακή επιτήρηση — Γέννηση της τελωνιακής οφειλής)	10
2014/C 282/15	Υπόθεση C-118/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Hamm (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gülay Bollacke κατά K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Ετήσια άδεια μετ' αποδοχών — Χρηματική αποζημίωση σε περίπτωση θανάτου)	11
2014/C 282/16	Υπόθεση C-156/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Digibet Ltd, Gert Albers κατά Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG (Προδικαστική παραπομπή — Ελευθερία παροχής υπηρεσιών — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Τυχερά παίγνια — Νομοθεσία προβλέπouσα απαγορευσεις ειδικά με τα τυχερά παίγνια μέσω διαδικτύου, οι οποίες δεν είχαν εφαρμογή, για περιορισμένη χρονική περίοδο, εντός ομόσπονδου κράτους ενός κράτους μέλους — Συνέπεια — Αναλογικότητα)	12
2014/C 282/17	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-217/13 και C-218/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αιτήσεις του Bundespatentgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Oberbank AG (C-217/13), Banco Santander SA (C-218/13), Santander Consumer Bank AG (C-218/13) κατά Deutscher Sparkassen- und Giroverband eV (Προδικαστική παραπομπή — Σήματα — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 3 — Σήμα συνιστάμενο σε κόκκινο χρώμα χωρίς περιγράμμα, καταχωρισμένο για τραπεζικές υπηρεσίες — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας — Διακριτικός χαρακτήρας κτηθείς λόγω χρήσεως — Απόδειξη — Δημοσκόπηση — Χρονικό σημείο κατά το οποίο πρέπει να έχει αποκτηθεί ο διακριτικός χαρακτήρας λόγω χρήσεως — Βάρος αποδείξεως)	12
2014/C 282/18	Υπόθεση C-314/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Užsienio reikalų ministerija, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba κατά Vladimir Peftiev, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE (Προδικαστική παραπομπή — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα σε βάρος της Λευκορωσίας — Δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων — Εξαιρέσεις — Καταβολή επαγγελματικών αμοιβών σχετικών με την παροχή νομικών υπηρεσιών — Εξουσία εκτιμήσεως της αρμόδιας εθνικής αρχής — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Ενδεχόμενο να ασκεί επιρροή η παράνομη προέλευση των κεφαλαίων — Δεν υφίσταται)	13
2014/C 282/19	Υπόθεση C-330/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Administrativen sad — Burgas (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lukoyl Neftohim Burgas AD κατά Nachalnik na Mitnicheski punkt «Pristanishite Burgas Tsentar» pri Mitnitsa Burgas (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κατάταξη εμπορευμάτων — Εμπόρευμα που περιγράφεται ως «βαρύ λάδι, λάδι λιπαντικό, άλλο λάδι που προορίζεται να υποστεί καθορισμένη κατεργασία» — Κλάσεις 2707 και 2710 — Αρωματικά συστατικά και μη αρωματικά συστατικά — Σχέση μεταξύ της Συνδυασμένης Ονοματολογίας και του Εναρμονισμένου Συστήματος)	14

2014/C 282/20	Υπόθεση C-345/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρo τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Karen Millen Fashions Ltd κατά Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd [Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 — Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Άρθρο 6 — Ατομικός χαρακτήρας — Διαφορετική συνολική εντύπωση — Άρθρο 85, παράγραφος 2 — Μη καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Κύρος — Προϋποθέσεις — Βάρος αποδείξεως]	15
2014/C 282/21	Υπόθεση C-377/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρo τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira (Προδικαστική παραπομπή — Έννοια του «δικαστηρίου κράτους μέλους» — Tribunal Arbitral Tributário — Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Άρθρα 4 και 7 — Αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου κεφαλαιουχικής εταιρίας — Τέλος χαρτοσήμου το οποίο ίσχυε την 1η Ιουλίου 1984 — Μεταγενέστερη κατάργηση του εν λόγω τέλους χαρτοσήμου, έπειτα εκ νέου επιβολή του)	16
2014/C 282/22	Υπόθεση C-166/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 7 Απριλίου 2014 — MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH κατά Bundesvergabebamt	16
2014/C 282/23	Υπόθεση C-224/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Μαΐου 2014 η Lidl Stiftung & Co. KG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 27 Φεβρουαρίου 2014 στην υπόθεση T-226/12: Lidl Stiftung & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	17
2014/C 282/24	Υπόθεση C-237/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 13 Μαΐου 2014 η Lidl Stiftung & Co. KG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 27 Φεβρουαρίου 2014 στην υπόθεση T-225/12: Lidl Stiftung & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	18
2014/C 282/25	Υπόθεση C-266/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Nacional (Ισπανία) στις 2 Ιουνίου 2014 — Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.) κατά Tyco Integrated Security S.L. και Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios S.A.	19
2014/C 282/26	Υπόθεση C-267/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Μαΐου 2014 η Buzzzi Unicem SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2014 στην υπόθεση T-297/11, Buzzzi Unicem SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής.	20
2014/C 282/27	Υπόθεση C-268/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Μαΐου 2014 η Italmobiliare SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2014 στην υπόθεση T-305/11, Italmobiliare SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής.	21
2014/C 282/28	Υπόθεση C-271/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 4 Ιουνίου 2014 — LFB Biomédicaments, Association des déficitaires en Alpha 1 Antitrypsine (Association ADAAT Alpha 1—France) κατά Ministre du travail, de l'emploi et de la santé, Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat.	23
2014/C 282/29	Υπόθεση C-273/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 5 Ιουνίου 2014 — Pierre Fabre Médicament κατά Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat, Ministre des affaires sociales et de la santé	23
2014/C 282/30	Υπόθεση C-292/14: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) την 13 ^η Ιουνίου 2014 — Ελληνικό Δημόσιο κατά Στέφανου Στρουμπούλη κ.α.	24

Γενικό Δικαστήριο

2014/C 282/31	Υπόθεση T-137/09 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2014 — Nike International κατά ΓΕΕΑ — Muñoz Molina (R 10) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος R 10 — Μη καταχωρισμένο προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα R 10 — Εκχώρηση εθνικού σήματος — Απόδειξη της κυριότητας του προγενέστερου σήματος)	25
2014/C 282/32	Υπόθεση T-16/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής (ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες εξαιρούμενες από τη χρηματοδότηση — Δαπάνες πραγματοποιηθείσες στο πλαίσιο του καθεστώτος ποσοτώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων — Δικαιώματα άμυνας)	25
2014/C 282/33	Υπόθεση T-644/11 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2014 — Kimman κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Ανταίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση αξιολογήσεως — Έτος αξιολογήσεως 2009 — Κανόνας περί αντιστοιχίας μεταξύ προσφυγής και διοικητικής ενστάσεως — Άρθρο 91, παράγραφος 2, ΚΥΚ — Γνωμοδότηση της ad hoc επιτροπής — Παραμόρφωση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	26

2014/C 282/34	Υπόθεση T-184/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2014 — Moonich Produktkonzepte & Realisierung κατά ΓΕΕΑ — Thermofilm Australia (HEATSTRIP) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος HEATSTRIP — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρα 75 και 76 του κανονισμού 207/2009).	27
2014/C 282/35	Υπόθεση T-203/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — Alchaar κατά Συμβουλίου (Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Εγγραφή ιδιώτη στους καταλόγους των προσώπων που αφορούν τα περιοριστικά μέτρα — Δεσμοί με το καθεστώς — Δικαιώματα υπερασπίσεως — Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Βάρος αποδείξεως — Δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία — Αναλογικότητα — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή).	27
2014/C 282/36	Υπόθεση T-239/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2014 — Jyoti Ceramic Industries κατά ΓΕΕΑ — DeguDent (ZIECON) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος ZIECON — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα CERCON — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστάσεων — Άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009).	28
2014/C 282/37	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-319/12 και T-321/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — Ισπανία κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Κινηματογράφος — Ενίσχυση για την κατασκευή και την εκμετάλλευση συγκροτήματος κινηματογραφικών γυρισμάτων — Απόφαση κηρύσσοια την ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία της αγοράς — Ενίσχυση περιφερειακού χαρακτήρα — Ενίσχυση για την προώθηση του πολιτισμού — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) . .	29
2014/C 282/38	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-329/12 και T-74/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2014 — Al-Tabbaa κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Περιορισμοί εισόδου στο έδαφος της Ένωσης και διελεύσεως από αυτό — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα σε αποτελεσματική ένδικη προστασία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη εκτιμήσεως)	29
2014/C 282/39	Υπόθεση T-520/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2014 — Pågen Trademark κατά ΓΕΕΑ (giffjar) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού εικονιστικού σήματος giffjar — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα που να αποκλήθηκε λόγω της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	30
2014/C 282/40	Υπόθεση T-565/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εσφαλμένη εκτίμηση — Καθορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως)	31
2014/C 282/41	Υπόθεση T-1/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2014 — Advance Magazine Publishers κατά ΓΕΕΑ — Montres Tudor (GLAMOUR) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος GLAMOUR — Προγενέστερο διεθνές σήμα TUDOR GLAMOUR — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	32
2014/C 282/42	Υπόθεση T-20/13 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 2014 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις και επίδομα αναπηρίας — Συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας — Επιτροπή αναπηρίας — Σύνθεση — Ορισμός των ιατρών — Πλημμέλεια του ενδιαφερομένου υπαλλήλου όσον αφορά τον ορισμό του δευτέρου ιατρού — Ορισμός του δεύτερου ιατρού από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου — Ορισμός του τρίτου ιατρού με συμφωνία του πρώτου και του δευτέρου ορισθέντος ιατρού — Άρθρο 7 του παραρτήματος II του ΚΥΚ — Απόρριψη πρωτοδίκως της προσφυγής κατόπιν αναπομπής εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου)	32
2014/C 282/43	Υπόθεση T-155/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — Zanjani κατά Συμβουλίου (Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την πρόληψη της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Περιορισμοί εισδοχής — Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη εκτιμήσεως — Καθορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως)	33
2014/C 282/44	Υπόθεση T-157/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — Sorinet Commercial Trust Bankers κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την πρόληψη της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Προθεσμία για την προσαρμογή των αιτημάτων — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη εκτιμήσεως — Καθορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως)	34

2014/C 282/45	Υπόθεση T-181/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — Sharif University of Technology κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την πρόληψη της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη εκτιμήσεως)	35
2014/C 282/46	Υπόθεση T-345/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2014 — Construcción, Promociones e Instalaciones κατά ΓΕΕΑ — Copisa Proyectos y Mantenimientos Industriales (CPI COPISA INDUSTRIAL) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος CPI COPISA INDUSTRIAL — Προγενέστερο εικονιστικό ισπανικό σήμα Cpi construcción promociones e instalaciones, s.a. και προγενέστερη εμπορική επωνυμία Construcción, Promociones e Instalaciones, S.A.-C.P.I. — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Δεν αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Δεν αποδείχθηκε η χρήση της προγενέστερης εμπορικής επωνυμίας στις συναλλαγές)	36
2014/C 282/47	Υπόθεση T-480/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2014 — You-View.tv κατά ΓΕΕΑ — YouView TV (YouView+) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος YouView+ — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα You View You-View.tv, καταχωρισμένο στη Μπενελούξ — Εκπρόθεσμη προσκόμιση εγγράφων — Εξουσία εκτιμήσεως που παρέχει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 — Έννοια «αντίθετη διάταξη» — Κανόνας 20, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95]	36
2014/C 282/48	Υπόθεση T-242/14: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2014 — The Smiley Company κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα ενός προσώπου).	37
2014/C 282/49	Υπόθεση T-243/14: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2014 — The Smiley Company κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα ενός προσώπου).	38
2014/C 282/50	Υπόθεση T-244/14: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2014 — The Smiley Company κατά ΓΕΕΑ (σχήμα ενός προσώπου υπό τη μορφή ενός αστεριού).	38
2014/C 282/51	Υπόθεση T-382/14: Προσφυγή της 19ης Μαΐου 2014 — Rintisch κατά ΓΕΕΑ — Compagnie laitière européenne (PROTICURD)	39
2014/C 282/52	Υπόθεση T-411/14: Προσφυγή της 10ης Ιουνίου 2014 — Coca-Cola κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα φιάλης)	39
2014/C 282/53	Υπόθεση T-418/14: Προσφυγή της 25ης Μαΐου 2014 — Sina Bank κατά Συμβουλίου.	40
2014/C 282/54	Υπόθεση T-419/14: Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2014 — The Goldman Sachs Group κατά Επιτροπής.	41
2014/C 282/55	Υπόθεση T-431/14: Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2014 — Volkswagen κατά ΓΕΕΑ (CHOICE)	42
2014/C 282/56	Υπόθεση T-434/14: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — Arbutzon κατά Συμβουλίου.	42
2014/C 282/57	Υπόθεση T-437/14: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής	43
2014/C 282/58	Υπόθεση T-438/14: Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2014 — Silec Cable και General Cable κατά Επιτροπής	44
2014/C 282/59	Υπόθεση T-439/14: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — LS Cable & System κατά Επιτροπής	45
2014/C 282/60	Υπόθεση T-446/14: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — Taihan Electric Wire κατά Επιτροπής	46
2014/C 282/61	Υπόθεση T-447/14: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — nkt cables και NKT Holding κατά Επιτροπής	47
2014/C 282/62	Υπόθεση T-448/14: Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2014 — Hitachi Metals κατά Επιτροπής	48
2014/C 282/63	Υπόθεση T-449/14: Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2014 — Nexans France και Nexans κατά Επιτροπής	49
2014/C 282/64	Υπόθεση T-487/14: Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2014 — CHEMK και KF κατά Επιτροπής.	49
2014/C 282/65	Υπόθεση T-488/14: Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2014 — Mdr Inversiones κατά Επιτροπής	50

2014/C 282/66	Υπόθεση T-489/14: Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2014 — Espacio Activos Financieros κατά Επιτροπή . . .	51
2014/C 282/67	Υπόθεση T-491/14: Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2014 – Bodegas Muga κατά Επιτροπής	51
2014/C 282/68	Υπόθεση T-492/14: Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2014 — La Perla κατά ΓΕΕΑ — Alva Management (LA PERLA).	52
2014/C 282/69	Υπόθεση T-500/14: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2014 – Derivados del Flúor κατά Επιτροπής	53
2014/C 282/70	Υπόθεση T-501/14: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2014 – Fami-Cuatro de Inversiones κατά Επιτροπής . . .	53
2014/C 282/71	Υπόθεση T-502/14: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2014 – Torrevisa κατά Επιτροπής	54
2014/C 282/72	Υπόθεση T-503/14: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2014 – Euroways κατά Επιτροπής	54
2014/C 282/73	Υπόθεση T-504/14: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2014 – Sertrans Catalunya κατά Επιτροπής	55
2014/C 282/74	Υπόθεση T-506/14: Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2014 — Grandi Navi Veloci κατά Επιτροπής	55

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2014/C 282/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 261 της 11.8.2014

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 253 της 4.8.2014

EE C 245 της 28.7.2014

EE C 235 της 21.7.2014

EE C 223 της 14.7.2014

EE C 212 της 7.7.2014

EE C 202 της 30.6.2014

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 — *Deltafina SpA* κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-578/11 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Ιταλική αγορά προμήθειας και πρώτης μεταποίησης ακατέργαστου καπνού — Απόφαση με την οποία διαπιστώθηκε παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Απαλλαγή από τα πρόστιμα — Υποχρέωση συνεργασίας — Δικαιώματα άμυνας — Όρια του δικαστικού ελέγχου — Δικαίωμα για δίκαιη δίκη — Κατάθεση μαρτύρων ή διαδίκων — Εύλογη προθεσμία — Αρχή της ίσης μεταχείρισεως)

(2014/C 282/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

ΔιάδικοιΑνααιρεσείουσα: *Deltafina SpA* (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, F. Di Gianni, G. Corro, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Gippini Fournier και L. Malferrari)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την *Deltafina SpA* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 25 της 28.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 — *FLS Plast A/S* κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-243/12 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των πλαστικών βιομηχανικών σάκων — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Πλήρης δικαιοδοσία του Γενικού Δικαστηρίου — Υποχρέωση αιτιολόγησεως — Καταλογισμός στη μητρική εταιρία της παραβάσεως την οποία διέπραξε η θυγατρική — Ευθύνη της μητρικής εταιρίας για την καταβολή του προστίμου που επιβλήθηκε στη θυγατρική — Αναλογικότητα — Διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου — Εύλογη διάρκεια της δίκης)

(2014/C 282/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

ΔιάδικοιΑνααιρεσείουσα: *FLS Plast A/S* (εκπρόσωποι: M. Thill-Tayara και Y. Anselin, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και V. Bottka, επικουρούμενοι από την M. Gray, Barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την FLS Plast A/S στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 319 της 20.10.2012, σ. 2.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Ιουνίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-377/12) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση 2012/272/ΕΕ του Συμβουλίου σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ένωσης, της συμφωνίας-πλασιού εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας των Φιλιππίνων — Επιλογή της νομικής βάσεως — Άρθρα 79 ΣΛΕΕ, 91 ΣΛΕΕ, 100 ΣΛΕΕ, 191 ΣΛΕΕ και 209 ΣΛΕΕ — Επανεισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών — Μεταφορές — Περιβάλλον — Συνεργασία για την ανάπτυξη)

(2014/C 282/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Bartelt, G. Valero Jordana και F. Erlbacher)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Vitro και J.-P. Hix)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, D. Hadroušek και E. Ruffer), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze, J. Möller και N. Graf Vitzthum), Ιρλανδία (εκπρόσωποι: E. Creedon και M. A. Joyce, επικουρούμενοι από την A. Carroll, barrister), Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Σ. Χαλά και Γ. Παπαγιάννη), Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: C. Pesendorfer), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Robinson, στη συνέχεια E. Jenkinson και M. Holt, επικουρούμενοι από τον J. Holmes, barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2012/272/ΕΕ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2012, σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ένωσης, της συμφωνίας-πλασιού εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας των Φιλιππίνων, αφετέρου, κατά το μέρος που το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσέθεσε σε αυτήν τις νομικές βάσεις που αφορούν την επανεισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών, τις μεταφορές και το περιβάλλον.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ιρλανδία, η Ελληνική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Αυστρίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 319 της 20.10.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* (Κάτω Χώρες) — *Granton Advertising BV* κατά *Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag*]

(Υπόθεση C-461/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγές — Άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημεία 3 και 5 — Έννοια «λοιποί τίτλοι» και «λοιπά αξιόγραφα» — Σύστημα προωθήσεως των πωλήσεων — Εκπτώτικη κάρτα — Βάση επιβολής του φόρου)

(2014/C 282/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Granton Advertising BV

κατά

Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

Διατακτικό

Το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι η πώληση εκπτώτικης κάρτας όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη δεν συνιστά πράξη σχετική με «λοιπούς τίτλους» ή με «λοιπά αξιόγραφα» κατά την έννοια, αντιστοίχως, των σημείων 5 και 3 της διατάξεως αυτής, που αφορά ορισμένες πράξεις τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν από τον φόρο προστιθέμενης αξίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 9 της 12.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αιτήσεις του *Verwaltungsgericht Berlin* (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Thomas Specht* (C-501/12), *Jens Schombera* (C-502/12), *Alexander Wieland* (C-503/12), *Uwe Schönefeld* (C-504/12), *Antje Wilke* (C-505/12), *Gerd Schini* (C-506/12), *Rena Schmeel* (C-540/12), *Ralf Schuster* (C-541/12) κατά *Land Berlin, Bundesrepublik Deutschland*]

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-501/12 έως C-506/12, C-540/12 και C-541/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Άρθρα 2, 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 6, παράγραφος 1 — Άμεση διάκριση λόγω ηλικίας — Βασικός μισθός των υπαλλήλων που καθορίζεται βάσει της ηλικίας — Μεταβατικό καθεστώς — Εξακολούθηση της διαφορετικής μεταχειρίσεως — Δικαιολογητικοί λόγοι — Δικαίωμα επανορθώσεως — Ευθύνη του κράτους μέλους — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας)

(2014/C 282/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Thomas Specht (C-501/12), *Jens Schombera* (C-502/12), *Alexander Wieland* (C-503/12), *Uwe Schönefeld* (C-504/12), *Antje Wilke* (C-505/12), *Gerd Schini* (C-506/12), *Rena Schmeel* (C-540/12), *Ralf Schuster* (C-541/12)

κατά

Land Berlin, Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι οι όροι αμοιβών των δημοσίων υπαλλήλων εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Τα άρθρα 2 και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό μέτρο, όπως το επίδικο στο πλαίσιο της κύριας δίκης, δυνάμει του οποίου, εντός εκάστου των βαθμών υπηρεσίας, το κλιμάκιο του βασικού μισθού ενός δημοσίου υπαλλήλου καθορίζεται, κατά την πρόσληψή του, βάσει της ηλικίας του.
- 3) Τα άρθρα 2 και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78 έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίδικη στο πλαίσιο της κύριας δίκης, η οποία καθορίζει τους όρους της νέας κατατάξεως, σε ένα νέο σύστημα μισθοδοσίας, υπαλλήλων που είχαν μονιμοποιηθεί πριν από την έναρξη ισχύος της εν λόγω νομοθεσίας και η οποία προβλέπει, αφενός, ότι το μισθολογικό κλιμάκιο στο οποίο αυτοί κατατάσσονται στο εξής καθορίζεται μόνο βάσει του ποσού του βασικού μισθού που αυτοί ελάμβαναν κατ' εφαρμογήν του παλαιού συστήματος μισθοδοσίας, μολονότι το τελευταίο βασιζόταν σε διάκριση λόγω ηλικίας του υπαλλήλου, και, αφετέρου, ότι η μεταγενέστερη ανέλιξη στη νέα μισθολογική κλίμακα καθορίζεται στο εξής αποκλειστικώς βάσει της επαγγελματικής πείρας που αποκτήθηκε από της έναρξης ισχύος της εν λόγω νομοθεσίας.
- 4) Υπό περιστάσεις όπως αυτές που αφορούν τις υποθέσεις της κύριας δίκης, το δικαίωμα της Ένωσης, ειδικότερα το άρθρο 17 της οδηγίας 2000/78, δεν επιβάλλει την αναδρομική χορήγηση στους υπαλλήλους που έχουν υποστεί διάκριση ποσού αντιστοιχούντος στη διαφορά μεταξύ της πράγματι λαμβανόμενης αμοιβής και εκείνης που αντιστοιχεί στο πλέον υψηλό κλιμάκιο του βαθμού τους.

Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να επαληθεύσει αν όλες οι προϋποθέσεις που το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει διατυπώσει με τη νομολογία του συντρέχουν, ώστε, δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, να στοιχειοθετείται ευθύνη της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

- 5) Το δικαίωμα της Ένωσης δεν αντιτίθεται σε εθνικό κανόνα, όπως ο επίδικος στο πλαίσιο των διαφορών της κύριας δίκης, ο οποίος προβλέπει την υποχρέωση του υπαλλήλου να προβάλλει αξίωση χρηματικών παροχών που δεν απορρέουν άμεσα από τον νόμο εντός σχετικής σύντομης προθεσμίας, ήτοι πριν από τη λήξη του τρέχοντος οικονομικού έτους, αν ο κανόνας αυτός δεν προσκρούει ούτε στην αρχή της ισοδυναμίας ούτε στην αρχή της αποτελεσματικότητας. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να επαληθεύσει αν οι προϋποθέσεις αυτές συντρέχουν στο πλαίσιο των υποθέσεων της κύριας δίκης.

(¹) EE C 26 της 26.1.2013.
EE C 46 της 16.2.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — *Jessy Saint Prix* κατά Secretary of State for Work and Pensions

(Υπόθεση C-507/12) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/38/EK — Άρθρο 7 — Έννοια του «εργαζομένου» — Πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έπαυσε προσωρινώς να εργάζεται λόγω φυσικών περιορισμών συνδεδεμένων με τα τελευταία στάδια της εγκυμοσύνης και με τα επακόλουθα του τοκετού)

(2014/C 282/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jessy Saint Prix

κατά

Secretary of State for Work and Pensions

παρισταμένου του: AIRE Centre

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι η γυναίκα η οποία παύει να εργάζεται ή να αναζητεί εργασία λόγω φυσικών περιορισμών συνδεδεμένων με τα τελευταία στάδια της εγκυμοσύνης της και με τα επακόλουθα του τοκετού διατηρεί την ιδιότητα της «εργαζομένης», κατά την έννοια του προμνησθέντος άρθρου, εφόσον επιστρέψει στην εργασία της ή εξεύρει άλλη θέση απασχόλησης εντός εύλογου χρόνου μετά τη γέννηση του τέκνου της.

(¹) ΕΕ C 26 της 26.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 — Commune de Millau, Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-531/12 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Ρήτρα διατησίας — Σύμβαση επιδοτήσεως που αφορά αναπτυξιακή τοπική δράση — Επιστροφή μέρους των καταβληθεισών προκαταβολών — Ανάληψη χρέους — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Παραγραφή — Ευθύνη της Επιτροπής)

(2014/C 282/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέοντες: Commune de Millau, Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) (εκπρόσωποι: L. Hincker και F. Bleykasten, avocats)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Lejeune και D. Calciu, επικουρούμενες από τον E. Bouttier, avocat)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης T-168/10 και T-572/10, Επιτροπή κατά SEMEA και Commune de Millau, στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε, στο πλαίσιο της ανταγωγής του Commune de Millau και της Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA), ότι δεν υφίσταται άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της ζημίας που φέρεται ως προκληθείσα λόγω της επιβληθείσας υποχρέωσης καταβολής των τόκων υπερημερίας.
- 2) Δέχεται μερικώς την ανταγωγή του Commune de Millau και της Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) και καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να φέρει τα τρία τέταρτα των τόκων υπερημερίας βάσει του ισχύοντος στη Γαλλία ετήσιου νόμιμου επιτοκίου, οι οποίοι κατέστησαν ληξιπρόθεσμοι μεταξύ 27 Απριλίου 1993 και 18 Νοεμβρίου 2005.
- 3) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.
- 4) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να φέρει, εκτός των δικών της δικαστικών εξόδων τόσο της πρωτόδικης όσο και της ανααιρετικής διαδικασίας, το εν τέταρτο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν ο Commune de Millau και η Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) κατά την πρωτόδικη και την ανααιρετική διαδικασία.
- 5) Ο Commune de Millau και η Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) φέρουν τα τρία τέταρτα των εξόδων τους της πρωτόδικης και της ανααιρετικής διαδικασίας.

(¹) ΕΕ C 32 της 2.2.2013, σ. 6.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TDC A/S κατά Teleklagenævnet

(Υπόθεση C-556/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/19/ΕΚ — Άρθρο 2, στοιχείο α' — Πρόσβαση ή χρήση ειδικών στοιχείων του δικτύου και συναφών ευκολιών — Άρθρα 5, 8, 12 και 13 — Αρμοδιότητα των εθνικών κανονιστικών αρχών — Υποχρέωση σχετικά με την πρόσβαση ή χρήση ειδικών στοιχείων του δικτύου και συναφών ευκολιών — Επιχείρηση με σημαντική ισχύ σε συγκεκριμένη αγορά — Σύνδεση μεταξύ του σημείου διανομής του δικτύου πρόσβασης και του τερματικού στον χώρο του τελικού χρήστη — Αναλογικότητα της υποχρέωσης αποδοχής των εύλογων αιτήσεων για πρόσβαση ή χρήση ειδικών στοιχείων του δικτύου και συναφών ευκολιών — Οδηγία 2002/21/ΕΚ — Άρθρο 8 — Γενικοί στόχοι για την εκπλήρωση των καθηκόντων των εθνικών κανονιστικών αρχών)

(2014/C 282/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TDC A/S

κατά

Teleklagenævnet

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 2, στοιχείο α', 8 και 12 της οδηγίας 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση), όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 2009/140/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, έχουν την έννοια ότι η εθνική κανονιστική αρχή μπορεί να επιβάλλει σε φορέα ηλεκτρονικών επικοινωνιών με σημαντική ισχύ σε συγκεκριμένη αγορά, στο πλαίσιο της υποχρέωσης αποδοχής των εύλογων αιτήσεων για πρόσβαση ή χρήση ειδικών στοιχείων του δικτύου και συναφών ευκολιών, την υποχρέωση εγκαταστάσεως, κατόπιν αιτήματος των ανταγωνιστών φορέων, συνδέσεως μήκους έως 30 μέτρα μεταξύ του σημείου διανομής του δικτύου πρόσβασης και του τερματικού στον χώρο του τελικού χρήστη, εφόσον η υποχρέωση αυτή λαμβάνει υπόψη το πρόβλημα που εντοπίστηκε και είναι αναλογική και δικαιολογημένη, υπό το πρίσμα των στόχων που ορίζει το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 2009/140, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Τα άρθρα 8 και 12 της οδηγίας 2002/19, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 2009/140, σε συνδυασμό με το άρθρο της 13, έχουν την έννοια ότι όταν μία εθνική κανονιστική αρχή προτίθεται να επιβάλει σε φορέα ηλεκτρονικών τηλεπικοινωνιών με σημαντική ισχύ σε συγκεκριμένη αγορά την υλοποίηση συνδέσεων μεταξύ του τελικού χρήστη και του δικτύου, πρέπει να λάβει υπόψη την αρχική επένδυση στην οποία προέβη ο οικείος φορέας και την ύπαρξη ενός συστήματος τιμολογήσεως το οποίο επιτρέπει στον εν λόγω φορέα να ανακτήσει το κόστος εγκατάστασης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 38 της 9.2.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Centro Hospitalar de Setúbal, EPE, Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH) κατά Eurest Portugal — Sociedade Europeia de Restaurantes Lda

(Υπόθεση C-574/12) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Οδηγία 2004/18/EK — Ανάθεση της συμβάσεως χωρίς διεξαγωγή διαδικασίας διαγωνισμού (ανάθεση «in house») — Ανάδοχος που από νομικής απόψεως είναι διακριτός από την αναθέτουσα αρχή — Κέντρο παροχής υπηρεσιών νοσοκομειακής περιθάλψεως και υποστηρίξεως — Ένωση κοινωφελούς σκοπού χωρίς κερδοσκοπικό χαρακτήρα — Μέλη που κατά πλειοψηφία είναι αναθέτουσες αρχές — Μέλη που κατά μειοψηφία είναι φορείς ιδιωτικού δικαίου, και ειδικότερα φιλανθρωπικά ιδρύματα χωρίς κερδοσκοπικό χαρακτήρα — Δραστηριότητα ασκούμενη υπέρ των μελών τουλάχιστον κατά 80 % επί του ετήσιου κύκλου εργασιών]

(2014/C 282/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Centro Hospitalar de Setúbal, EPE, Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH)

κατά

Eurest Portugal — Sociedade Europeia de Restaurantes Lda

Διατακτικό

Όταν ο φορέας στον οποίο έχει ανατεθεί δημόσια σύμβαση είναι ένωση κοινωφελούς σκοπού χωρίς κερδοσκοπικό χαρακτήρα η οποία, κατά τον χρόνο της αναθέσεως της συμβάσεως αυτής, περιλαμβάνει, μεταξύ των μελών του, όχι μόνο φορείς του δημοσίου τομέα, αλλά επίσης ιδιωτικούς οργανισμούς κοινωνικής αλληλεγγύης που ασκούν μη κερδοσκοπικές δραστηριότητες, η προϋπόθεση του «ανάλογου ελέγχου» που έχει διαπλάσει η νομολογία του Δικαστηρίου προκειμένου να μπορεί η ανάθεση μιας δημόσιας συμβάσεως να θεωρείται ως πράξη «in house» δεν πληρούται, με συνέπεια να εφαρμόζεται η οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών.

⁽¹⁾ EE C 79 της 16.3.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Bundespatentgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bayer CropScience AG κατά Deutsches Patent- und Markenamt

(Υπόθεση C-11/13) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δίκαιο ευρεσιτεχνίας — Φυτοφαρμακευτικά προϊόντα — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 1610/96 — Άρθρα 1 και 3 — Έννοιες «προϊόν» και «δραστικές ουσίες» — Αντιφυτοτοξικό]

(2014/C 282/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundespatentgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bayer CropScience AG

κατά

Deutsches Patent- und Markenamt

Διατακτικό

Στην έννοια «προϊόν» κατά το άρθρο 1, σημείο 8, και το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1610/96 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με την καθιέρωση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα, καθώς και στην έννοια «δραστικές ουσίες» κατά το άρθρο 1, σημείο 3, του ίδιου κανονισμού πρέπει να δοθεί η ερμηνεία ότι σε αυτές μπορεί να εμπίπτει ουσία που προορίζεται για αντιφυτοτοξική χρήση, εφόσον έχει ίδια τοξική, φυτοτοξική ή φυτοπροστατευτική δράση.

(¹) EE C 86 της 23.3.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αιτήσεις του *Gerechtshof te Amsterdam* (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — *Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen* κατά *SCA Group Holding BV* (C-39/13), *X AG* κ.λπ. κατά *Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam* (C-40/13), *Inspecteur van de Belastingdienst Holland-Noord/kantoor Zaandam* κατά *MSA International Holdings BV*, *MSA Nederland BV* (C-41/13)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-39/13 έως C-41/13) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φόρος εταιριών — Ενιαία φορολογική μονάδα μεταξύ των εταιριών του ίδιου ομίλου — Αίτηση — Λόγοι απορρίψεως της αιτήσεως — Τόπος όπου εδρεύουν μία ή περισσότερες ενδιάμεσες εταιρίες, ή η μητρική εταιρία σε άλλο κράτος μέλος — Έλλειψη μόνιμης εγκαταστάσεως στο κράτος όπου επιβάλλεται ο φόρος)

(2014/C 282/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen (C-39/13), *X AG*, *X1 Holding GmbH*, *X2 Holding GmbH*, *X3 Holding GmbH*, *D1 BV*, *D2 BV*, *D3 BV* (C-40/13), *Inspecteur van de Belastingdienst Holland-Noord/kantoor Zaandam* (C-41/13)

κατά

SCA Group Holding BV (C-39/13), *Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam* (C-40/13), *MSA International Holdings BV*, *MSA Nederland BV* (C-41/13)

Διατακτικό

- 1) Στις υποθέσεις C-39/13 και C-41/13, τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 54 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας ημεδαπή μητρική εταιρία δύναται να αποτελέσει ενιαία φορολογική μονάδα με ημεδαπή υποθυγατρική όταν την κατέχει μέσω μίας ή περισσότερων ημεδαπών εταιριών, αλλά τούτο δεν είναι δυνατόν όταν την κατέχει μέσω μη ημεδαπών εταιριών οι οποίες δεν διαθέτουν μόνιμη εγκατάσταση στο εν λόγω κράτος μέλος.
- 2) Στην υπόθεση C-40/13, τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 54 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας χορηγείται το καθεστώς ενιαίας φορολογικής μονάδας σε ημεδαπή μητρική εταιρία με τις ημεδαπές θυγατρικές της, αλλά αποκλείεται για τις ημεδαπές αδελφές εταιρίες των οποίων η κοινή μητρική εταιρία δεν εδρεύει σε αυτό το κράτος μέλος ούτε διαθέτει σε αυτό μόνιμη εγκατάσταση.

(¹) EE C 123 της 27.4.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αιτήσεις του Krajský soud v Ostravě, Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Strojírny Prostějov a.s. (C-53/13), ACO Industries Tábor s.r.o. (C-80/13) κατά Odvolací finanční ředitelství

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-53/13 και C-80/13) ⁽¹⁾

(Ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών — Επιχείρηση προσωρινής απασχολήσεως προσωπικού — Απόσπαση εργαζομένων από επιχείρηση εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος — Περιορισμός — Επιχείρηση που χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες εργαζομένων — Παρακράτηση στην πηγή του φόρου εισοδήματος των εργαζομένων αυτών — Υποχρέωση — Απόδοση στον εθνικό προϋπολογισμό — Υποχρέωση — Περίπτωση εργαζομένων που έχουν αποσπασθεί από ημεδαπή επιχείρηση — Δεν υφίστανται τέτοιου είδους υποχρεώσεις)

(2014/C 282/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούντα δικαστήρια

Krajský soud v Ostravě, Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Strojírny Prostějov a.s. (C-53/13), ACO Industries Tábor s.r.o. (C-80/13)

κατά

Odvolací finanční ředitelství

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ αντιτίθενται σε ρύθμιση, όπως η επίμαχη στις υποθέσεις της κύριας δίκης, δυνάμει της οποίας οι εγκατεστημένες σε ορισμένο κράτος μέλος εταιρίες που χρησιμοποιούν εργαζομένους, τους οποίους απασχολούν και έχουν θέσει υπό απόσπαση επιχειρήσεις προσωρινής απασχολήσεως προσωπικού, οι οποίες είναι μεν εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος, αλλά δραστηριοποιούνται στο πρώτο κράτος μέσω υποκαταστήματος, οφείλουν να παρακρατούν στην πηγή και να αποδίδουν στο πρώτο κράτος προκαταβολή επί του φόρου εισοδήματος των εν λόγω εργαζομένων, ενώ η υποχρέωση αυτή δεν προβλέπεται για τις εγκατεστημένες στο πρώτο κράτος εταιρίες που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες επιχειρήσεων προσωρινής απασχολήσεως προσωπικού εγκατεστημένων στο εν λόγω κράτος.

⁽¹⁾ EE C 141 της 18.5.2013.
EE C 147 της 25.5.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SEK Zollagentur GmbH κατά Hauptzollamt Gießen

(Υπόθεση C-75/13) ⁽¹⁾

(Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Απομάκρυνση υποκείμενου σε εισαγωγικούς δασμούς εμπορεύματος από την τελωνειακή επιτήρηση — Γέννηση της τελωνειακής οφειλής)

(2014/C 282/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SEK Zollagentur GmbH

κατά

Hauptzollamt Gießen

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 50 και 203 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 648/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, έχουν την έννοια ότι εμπόρευμα που έχει τεθεί σε προσωρινή εναπόθεση πρέπει να εκλαμβάνεται ως απομακρυνθέν από την τελωνειακή επιτήρηση στην περίπτωση που αποτελεί μεν αντικείμενο διασαφήσεως για υπαγωγή σε καθεστώς εξωτερικής διαμετακομίσεως, πλην όμως δεν απομακρύνεται από την αποθήκη και δεν προσκομίζεται στο τελωνείο προορισμού, παρά το γεγονός ότι έχουν υποβληθεί σ' αυτό τα παραστατικά διαμετακομίσεως.
- 2) Το άρθρο 203, παράγραφος 3, τέταρτη περίπτωση, του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 648/2005, έχει την έννοια ότι, υπό συνθήκες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, σε περίπτωση απομακρύνσεως εμπορεύματος από την τελωνειακή επιτήρηση το πρόσωπο το οποίο, ως εγκεκριμένος αποστολέας, έδωσε το εμπόρευμα αυτό υπό τελωνειακό καθεστώς εξωτερικής διαμετακομίσεως, είναι οφειλέτης δυνάμει της ανωτέρω διατάξεως.

(¹) EE C 147 της 25.5.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Hamm (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gülay Bollacke κατά K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

(Υπόθεση C-118/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Ετήσια άδεια μετ' αποδοχών — Χρηματική αποζημίωση σε περίπτωση θανάτου)

(2014/C 282/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesarbeitsgericht Hamm

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gülay Bollacke

κατά

K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Διατακτικό

Το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνικές νομοθεσίες ή πρακτικές, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, οι οποίες προβλέπουν ότι το δικαίωμα σε ετήσια άδεια μετ' αποδοχών απόλλεται, χωρίς να θεμελιώνεται δικαίωμα σε χρηματική αποζημίωση για την υπολειπόμενη μη ληφθείσα άδεια, οσάκις η σχέση εργασίας λύεται λόγω θανάτου του εργαζομένου. Η καταβολή τέτοιας αποζημιώσεως δεν μπορεί να εξαρτάται από την εκ των προτέρων υποβολή αιτήσεως εκ μέρους του ενδιαφερομένου.

(¹) EE C 171 της 15.6.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Digibet Ltd, Gert Albers κατά Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG

(Υπόθεση C-156/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Τυχερά παίγνια — Νομοθεσία προβλεπуща απαγορεύσεις σχετικά με τα τυχερά παίγνια μέσω διαδικτύου, οι οποίες δεν είχαν εφαρμογή, για περιορισμένη χρονική περίοδο, εντός ομόσπονδου κράτους ενός κράτους μέλους — Συνέπεια — Αναλογικότητα)

(2014/C 282/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Digibet Ltd, Gert Albers

κατά

Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε νομοθεσία, ισχύουσα στα περισσότερα των ομόσπονδων κρατών κράτους μέλους με ομοσπονδιακή δομή, η οποία απαγορεύει, κατ' αρχήν, τη διοργάνωση και την πρακτορεία των τυχερών παιγνίων μέσω διαδικτύου, ενώ, για περιορισμένη χρονική περίοδο, ένα μόνο ομόσπονδο κράτος διατήρησε σε ισχύ μια λιγότερο αυστηρή νομοθεσία, συνυπάρχουσα με αυτήν, την περιοριστική, των λοιπών ομόσπονδων κρατών, εφόσον αυτή η νομοθεσία μπορεί να πληροί τις προϋποθέσεις περί της τηρήσεως της αρχής της αναλογικότητας που απορρέουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου, πράγμα το οποίο απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 189 της 29.6.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αιτήσεις του Bundespatentgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Oberbank AG (C-217/13), Banco Santander SA (C-218/13), Santander Consumer Bank AG (C-218/13) κατά Deutscher Sparkassen- und Giroverband eV

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-217/13 και C-218/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Σήματα — Οδηγία 2008/95/EK — Άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 3 — Σήμα συνιστάμενο σε κόκκινο χρώμα χωρίς περίγραμμα, καταχωρισμένο για τραπεζικές υπηρεσίες — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας — Διακριτικός χαρακτήρας κτηθείς λόγω χρήσεως — Απόδειξη — Δημοσκόπηση — Χρονικό σημείο κατά το οποίο πρέπει να έχει αποκτηθεί ο διακριτικός χαρακτήρας λόγω χρήσεως — Βάρος αποδείξεως)

(2014/C 282/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundespatentgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Oberbank AG (C-217/13), Banco Santander SA (C-218/13), Santander Consumer Bank AG (C-218/13)

κατά

Deutscher Sparkassen- und Giroverband eV

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2008/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ερμηνεία του εθνικού δικαίου κατά την οποία, σε διαδικασίες στις οποίες εγείρεται το ζήτημα αν ένα χρωματικό σήμα χωρίς περίγραμμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεως, είναι σε όλες τις περιπτώσεις αναγκαίο να προκύπτει από δημοσκόπηση ως αποτέλεσμα ένας βαθμός αναγνωρίσεως του σήματος αυτού τουλάχιστον 70 %.
- 2) Αν ένα κράτος μέλος δεν έχει κάνει χρήση της ευχέρειας που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2008/95, το άρθρο 3, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, της οδηγίας αυτής πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας αφορώσας σήμα στερούμενο εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα, πρέπει, προκειμένου να εκτιμηθεί αν το σήμα αυτό απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεως, να εξετάζεται αν ο χαρακτήρας αυτός αποκτήθηκε πριν από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος αυτού. Δεν ασκεί συναφώς επιρροή το αν ο δικαιούχος του αμφισβητούμενου σήματος ισχυρίζεται ότι αυτό απέκτησε, εν πάση περιπτώσει, διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεως μετά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως, αλλά πριν από την καταχώρισή του.
- 3) Αν ένα κράτος μέλος δεν έχει κάνει χρήση της ευχέρειας που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2008/95, το άρθρο 3, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, της εν λόγω οδηγίας πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στο να κηρύσσεται το αμφισβητούμενο σήμα άκυρο, στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας, όταν στερείται εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα και ο δικαιούχος του σήματος αυτού δεν κατορθώνει να αποδείξει ότι το σήμα αυτό είχε αποκτήσει, πριν από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως, διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεως που του είχε γίνει.

(¹) EE C 189 της 29.6.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Užsienio reikalų ministerija, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba κατά Vladimir Peftiev, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE

(Υπόθεση C-314/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα σε βάρος της Λευκορωσίας — Δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων — Εξαιρέσεις — Καταβολή επαγγελματικών αμοιβών σχετικών με την παροχή νομικών υπηρεσιών — Εξουσία εκτιμήσεως της αρμόδιας εθνικής αρχής — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Ενδεχόμενο να ασκεί επιρροή η παράνομη προέλευση των κεφαλαίων — Δεν υφίσταται)

(2014/C 282/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Užsienio reikalų ministerija, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba

κατά

Vladimir Peftiev, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 765/2006 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 2006, σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά τη Λευκορωσία, όπως έχει τροποποιηθεί με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 84/2011 του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, και με τον κανονισμό (ΕΕ) 588/2011 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2011, έχει την έννοια ότι, οσάκις αποφαινεται επί αιτήματος εξαιρέσεως υποβληθέντος κατά τα προβλεπόμενα στη διάταξη αυτή προκειμένου να ασκηθεί προσφυγή με αντικείμενο την αμφισβήτηση της νομιμότητας των περιοριστικών μέτρων που επέβαλε η Ευρωπαϊκή Ένωση, η αρμόδια εθνική αρχή δεν διαθέτει απόλυτη εξουσία εκτιμήσεως, αλλά οφείλει να ασκεί τις αρμοδιότητές της σεβόμενη τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται με το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το γεγονός ότι είναι απαραίτητη η εκπροσώπηση από δικηγόρο για την άσκηση της προσφυγής αυτής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αρμόδια εθνική αρχή δύναται να ελέγχει αν τα κεφάλαια των οποίων ζητείται η αποδέσμευση προορίζονται αποκλειστικά για την καταβολή εύλογων αμοιβών επαγγελματιών και για την κάλυψη δαπανών σχετικών με την παροχή νομικών υπηρεσιών. Δύναται επίσης να καθορίζει τις προϋποθέσεις που κρίνει κατάλληλες για να διασφαλίσει, ιδίως, ότι δεν θα παραβλεφθεί ο σκοπός για την επίτευξη του οποίου επιβλήθηκε η οικεία κύρωση και ότι δεν θα καταστρατηγηθεί η χορηγούμενη εξαίρεση.

- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 765/2006, όπως έχει τροποποιηθεί με τον εκτελεστικό κανονισμό 84/2011 και με τον κανονισμό 588/2001, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, κατά την οποία η δέσμευση κεφαλαίων ή οικονομικών πόρων στηρίζεται στον εν λόγω κανονισμό, τυχόν εξαίρεση από τη δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων προκειμένου να καταβληθεί αμοιβή για την παροχή νομικών υπηρεσιών πρέπει να εκτιμάται σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, στην οποία δεν γίνεται καμία νύξη για την προέλευση και την ενδεχομένως παράνομη κτήση των κεφαλαίων.

(¹) EE C 233 της 10.8.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Administrativen sad — Burgas (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lukoyl Neftohim Burgas AD κατά Nachalnik na Mitnicheski punkt «Pristanishte Burgas Tsentar» pri Mitnitsa Burgas

(Υπόθεση C-330/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κατάταξη εμπορευμάτων — Εμπόρευμα που περιγράφεται ως «βαρύ λάδι, λάδι λιπαντικό, άλλο λάδι που προορίζεται να υποστεί καθορισμένη κατεργασία» — Κλάσεις 2707 και 2710 — Αρωματικά συστατικά και μη αρωματικά συστατικά — Σχέση μεταξύ της Συνδυασμένης Ονοματολογίας και του Εναρμονισμένου Συστήματος)

(2014/C 282/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Burgas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lukoyl Neftohim Burgas AD

κατά

Nachalnik na Mitnicheski punkt «Pristanishte Burgas Tsentar» pri Mitnitsa Burgas

Διατακτικό

- 1) Το κριτήριο με βάση το οποίο τα προϊόντα που έχουν χαρακτηριστικά παρόμοια με τα χαρακτηριστικά του επίμαχου στην κύρια δίκη προϊόντος πρέπει να κατατάσσονται στην κλάση 2707 ή στην κλάση 2710 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1006/2011 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, είναι η κατά βάρος περιεκτικότητα του προϊόντος σε αρωματικά συστατικά σε σχέση με την περιεκτικότητα σε μη αρωματικά συστατικά.
- 2) Ο όρος «αρωματικά συστατικά», ο οποίος χρησιμοποιείται στο κεφάλαιο 27 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1006/2011, έχει ευρύτερη έννοια από τον όρο «αρωματικοί υδρογονάνθρακες».
- 3) Στα εθνικά δικαστήρια εναπόκειται καταρχήν να κρίνουν ποια είναι η καταλληλότερη μέθοδος για την εξακρίβωση της περιεκτικότητας ενός δεδομένου προϊόντος σε αρωματικά συστατικά, ενόψει της κατάταξής του στην κλάση 2707 ή στην κλάση 2710 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1006/2011.

- 4) Το σημείο 1 των επεξηγηματικών σημειώσεων της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1006/2011, οι οποίες αφορούν τις διακρίσεις 2707 99 91 και 2707 99 99 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας αυτής, έχει την έννοια ότι δεν περιέχει καμία περιοριστική απαρίθμηση, οπότε τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 2707 της εν λόγω Συνδυασμένης Ονοματολογίας, αλλά δεν μπορούν να καταταγούν σε καμία συγκεκριμένη διάκριση, πρέπει να κατατάσσονται στη διάκριση 2707 99 99 της ίδιας αυτής Συνδυασμένης Ονοματολογίας.

(¹) EE C 245 της 24.8.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Karen Millen Fashions Ltd κατά Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

(Υπόθεση C-345/13) (¹)

[Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 — Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Άρθρο 6 — Ατομικός χαρακτήρας — Διαφορετική συνολική εντύπωση — Άρθρο 85, παράγραφος 2 — Μη καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Κύρος — Προϋποθέσεις — Βάρος αποδείξεως]

(2014/C 282/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Karen Millen Fashions Ltd

κατά

Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να γίνει δεκτό ότι ένα σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ατομικό χαρακτήρα, πρέπει η συνολική εντύπωση την οποία προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη να είναι διαφορετική από εκείνη την οποία προκαλεί στον εν λόγω χρήστη ένα ή περισσότερα προγενέστερα μεμονωμένα σχέδια ή υποδείγματα και όχι από εκείνη την οποία του προκαλεί συνδυασμός μεμονωμένων στοιχείων αντλούμενων από περισσότερα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα.
- 2) Το άρθρο 85, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 έχει την έννοια ότι, προκειμένου τα δικαστήρια κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων να κρίνουν έγκυρο ένα μη καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, ο δικαιούχος του σχεδίου ή υποδείγματος αυτού δεν υποχρεούται να αποδείξει ότι το οικείο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ατομικό χαρακτήρα κατά το άρθρο 6 του κανονισμού αυτού, αλλά απλώς πρέπει να προσκομίσει τα στοιχεία που συνιστούν τον ατομικό χαρακτήρα του εν λόγω σχεδίου, δηλαδή να προσδιορίσει το ή τα στοιχεία του συγκεκριμένου σχεδίου ή υποδείγματος τα οποία, κατά τον εν λόγω δικαιούχο, προσδίδουν σε αυτό ατομικό χαρακτήρα.

(¹) EE C 260 της 7.9.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2014 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-377/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Έννοια του «δικαστηρίου κράτους μέλους» — Tribunal Arbitral Tributário — Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Άρθρα 4 και 7 — Αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου κεφαλαιουχικής εταιρίας — Τέλος χαρτοσήμου το οποίο ίσχυε την 1η Ιουλίου 1984 — Μεταγενέστερη κατάργηση του εν λόγω τέλους χαρτοσήμου, έπειτα εκ νέου επιβολή του)

(2014/C 282/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

Τα άρθρα 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 7, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, έχουν την έννοια ότι απαγορεύουν στα κράτη μέλη να επιβάλουν εκ νέου φόρο εισφοράς σε πράξεις αυξήσεως μετοχικού κεφαλαίου κεφαλαιουχικής εταιρίας που εμπίπτουν στην πρώτη από τις διατάξεις αυτές και οι οποίες υπέκειντο σε τέτοιο τέλος κατά την 1η Ιουλίου 1984, εν συνεχεία όμως προβλέφθηκε απαλλαγή τους από το τέλος αυτό.

⁽¹⁾ EE C 274 της 21.9.2013.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 7 Απριλίου 2014 — MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH κατά Bundesvergabeamt

(Υπόθεση C-166/14)

(2014/C 282/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

Καθή: Bundesvergabeamt

Έτεροι διάδικοι: Bundesminister für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft· Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger· Pharmazeutische Gehaltsskasse für Österreich

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης —ιδίως δε στις γενικές αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, καθώς και στην οδηγία 89/665/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66/ΕΚ⁽²⁾, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων— εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας αίτηση διαπιστώσεως παραβίασεως της νομοθεσίας δημοσίων συμβάσεων πρέπει να υποβάλλεται εντός έξι μηνών από τη σύναψη συμβάσεως, όταν η αναγνώριση της παραβίασεως της νομοθεσίας δημοσίων συμβάσεων δεν αποτελεί προϋπόθεση μόνο για την ακύρωση της συμβάσεως, αλλά και για την προβολή αξιώσεως αποζημιώσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 395, σ. 33.

⁽²⁾ ΕΕ L 335, σ. 31.

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Μαΐου 2014 η Lidl Stiftung & Co. KG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 27 Φεβρουαρίου 2014 στην υπόθεση T-226/12: Lidl Stiftung & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-224/14 P)

(2014/C 282/23)

Γλώσσα της υποθέσεως: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Lidl Stiftung & Co. KG (εκπρόσωποι: M. Wolter, M. Kefferpütz, A. K. Marx, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2014 (υπόθεση T-225/12),
- εάν η αίτηση αναρέσεως κριθεί βάσιμη, να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 21ης Μαρτίου 2012 (R 2380/2010-1) κατά τα αιτηθέντα στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ, καθού στη δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, στα δικαστικά έξοδα της δίκης εκείνης, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Lidl Stiftung & Co. KG προβάλλει με την αίτηση αναίρεσεως τρεις λόγους κατά της αναρειβαλλόμενης αποφάσεως:

- 1) παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα⁽¹⁾ και του κανόνα 22, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού της Επιτροπής⁽²⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τις απαιτήσεις για την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του αντιταχθέντος σήματος, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών,
- 2) παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα σε συνδυασμό με το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τις απαιτήσεις για να ληφθεί υπόψη η ουσιαστική χρήση του αντιταχθέντος σήματος υπό μορφή που διαφέρει από τη χρήση του καταχωρισμένου σήματος, έτσι ώστε να συνιστά ουσιαστική χρήση κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα,
- 3) παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα καθόσον το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τις απαιτήσεις για την εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως.

Τα κύρια επιχειρήματα συνοψίζονται ως εξής:

Όσον αφορά τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε τρεις μη χρονολογημένες φωτογραφίες μαζί με ορισμένα τιμολόγια ως ισχυρές και αντικειμενικές αποδείξεις, οι οποίες αρκούν για να αποδείξουν την ουσιαστική χρήση του αντιταχθέντος σήματος, ιδίως όσον αφορά τη φύση της χρήσης.

Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τον εξαιρετικό χαρακτήρα του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, το οποίο απαιτεί, για λόγους ασφάλειας δικαίου και προβλεψιμότητας, αυστηρή και στενή ερμηνεία και αξιολόγηση όλων των στοιχείων του σήματος στην καταχωρισμένη μορφή του. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επικυρώνοντας τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι η χρησιμοποιούμενη μορφή του σήματος συνιστούσε ουσιαστική χρήση, δεδομένου ότι δεν μετέβαλε το διακριτικό χαρακτήρα του αντιταχθέντος σήματος στην καταχωρισμένη μορφή του, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία του αντιταχθέντος σήματος.

Όσον αφορά τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 8 παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα καθόσον, κατά την εκτίμηση της κρίσεως του τμήματος προσφυγών σχετικά με την ομοιότητα των σημείων και την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, δεν έλαβε επαρκώς υπόψη το γεγονός ότι, πρώτον, εν προκειμένω, ο βαθμός προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού είναι αρκετά υψηλός, δεύτερον, ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται συνήθως ένα σήμα ως σύνολο και δεν εξετάζει τις διάφορες λεπτομέρειές του και τρίτον, η εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των σημείων μπορεί να γίνει αποκλειστικά με βάση το κυρίαρχο στοιχείο μόνο στην περίπτωση που όλα τα άλλα συστατικά στοιχεία του σήματος είναι αμελητέα. Εάν αυτά τα στοιχεία είχαν ληφθεί υπόψη ορθώς, αποκλείεται να διαπιστωνόταν ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως.

Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στις διατάξεις του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, η Lidl Stiftung & Co. KG ζητεί την ανáιρεσή της.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα
EE L 78, σ. 1

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94
EE L 303, σ. 1

Ανάιρεση που άσκησε στις 13 Μαΐου 2014 η Lidl Stiftung & Co. KG κατά της απόφασεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 27 Φεβρουαρίου 2014 στην υπόθεση T-225/12: Lidl Stiftung & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-237/14 P)

(2014/C 282/24)

Γλώσσα της υποθέσεως: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Lidl Stiftung & Co. KG (εκπρόσωποι: M. Wolter, M. Kefferpütz, A. K. Marx, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' ανάιρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2014 (υπόθεση T-225/12),
- εάν η αίτηση αναρέσεως κριθεί βάσιμη, να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 21ης Μαρτίου 2012 (R 2379/2010-1) κατά τα αιτηθέντα στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ, καθού στη δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, στα δικαστικά έξοδα της δικής εκείνης, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της κατ' ανάιρεση δίκης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Lidl Stiftung & Co. KG προβάλλει με την αίτηση αναιρέσεως τρεις λόγους κατά της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης:

- 1) παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾ και του κανόνα 22, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού της Επιτροπής ⁽²⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τις απαιτήσεις για την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του αντιταχθέντος σήματος, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών,
- 2) παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα σε συνδυασμό με το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τις απαιτήσεις για να ληφθεί υπόψη η ουσιαστική χρήση του αντιταχθέντος σήματος υπό μορφή που διαφέρει από τη χρήση του καταχωρισμένου σήματος, έτσι ώστε να συνιστά ουσιαστική χρήση κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα,
- 3) παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα καθόσον το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τις απαιτήσεις για την εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως.

Τα κύρια επιχειρήματα συνοψίζονται ως εξής:

Όσον αφορά τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε τρεις μη χρονολογημένες φωτογραφίες μαζί με ορισμένα τιμολόγια ως ισχυρές και αντικειμενικές αποδείξεις, οι οποίες αρκούν για να αποδείξουν την ουσιαστική χρήση του αντιταχθέντος σήματος, ιδίως όσον αφορά τη φύση της χρήσης.

Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τον εξαιρετικό χαρακτήρα του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, το οποίο απαιτεί, για λόγους ασφάλειας δικαίου και προβλεψιμότητας, αυστηρή και στενή ερμηνεία και αξιολόγηση όλων των στοιχείων του σήματος στην καταχωρισμένη μορφή του. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επικυρώνοντας τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι η χρησιμοποιούμενη μορφή του σήματος συνιστούσε ουσιαστική χρήση, δεδομένου ότι δεν μετέβαλε το διακριτικό χαρακτήρα του αντιταχθέντος σήματος στην καταχωρισμένη μορφή του, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία του αντιταχθέντος σήματος.

Όσον αφορά τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 8 παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα καθόσον, κατά την εκτίμηση της κρίσεως του τμήματος προσφυγών σχετικά με την ομοιότητα των σημείων και την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, δεν έλαβε επαρκώς υπόψη το γεγονός ότι, πρώτον, εν προκειμένω, ο βαθμός προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού είναι αρκετά υψηλός, δεύτερον, ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται συνήθως ένα σήμα ως σύνολο και δεν εξετάζει τις διάφορες λεπτομέρειές του και τρίτον, η εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των σημείων μπορεί να γίνει αποκλειστικά με βάση το κυρίαρχο στοιχείο μόνο στην περίπτωση που όλα τα άλλα συστατικά στοιχεία του σήματος είναι αμελητέα. Εάν αυτά τα στοιχεία είχαν ληφθεί υπόψη ορθώς, αποκλείεται να διαπιστωνόταν ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως.

Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στις διατάξεις του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, η Lidl Stiftung & Co. KG ζητεί την αναιρέσή της.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα
ΕΕ L 78, σ. 1

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94
ΕΕ L 303, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Audiencia Nacional (Ισπανία) στις 2 Ιουνίου 2014 — Federaci3n de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.) κατά Tyco Integrated Security S.L. και Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios S.A.

(Υπόθεση C-266/14)

(2014/C 282/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Nacional — Sala de lo Social

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Federaci3n de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.)

Καθ3ν: Tyco Integrated Security S.L. και Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 2 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ⁽¹⁾ την έννοια ότι συνιστά «χρόνο εργασίας» κατά τον ορισμό της εν λόγω διατάξεως ή, αντιθέτως, «χρόνο αναπαύσεως» ο χρόνος που ο εργαζόμενος δαπανά για τις μετακινήσεις του στην αρχή και το τέλος της ημέρας, όταν δεν διαθέτει σταθερό χώρο εργασίας, αλλά οφείλει να μεταβαίνει καθημερινώς από την οικία του σε χώρο πελάτη της εταιρίας, διαφορετικό κάθε ημέρα, και να επιστρέφει στην οικία του από τον χώρο άλλου πελάτη, επίσης διαφορετικό (σύμφωνα με το δρομολόγιο ή τον κατάλογο που η εταιρία έχει καταρτίσει την προηγούμενη), οι οποίοι βρίσκονται εντός μιας κατά το μάλλον ή ήττον ευρείας γεωγραφικής ζώνης;

(¹) Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9).

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Μαΐου 2014 η Buzzzi Unicem SpA κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2014 στην υπόθεση T-297/11, Buzzzi Unicem SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-267/14 P)

(2014/C 282/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Buzzzi Unicem SpA (εκπρόσωποι: C. Osti, A. Prastaro και A. Sodano, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει εν όλω ή εν μέρει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και, ως εκ τούτου:

- να ακυρώσει εν όλω την προσβαλλόμενη απόφαση λόγω πλημμελούς ή ανεπαρκούς αιτιολογίας και της παρεπόμενης προσβολής του δικαιώματος άμυνας της ανααιρεσείουσας και παραβίασεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως·
- να ακυρώσει εν όλω την προσβαλλόμενη απόφαση λόγω υπερβάσεως ή καταχρήσεως εξουσίας και της παρεπόμενης αντιστροφής του βάρους αποδείξεως·
- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση λόγω υπερβάσεως της εξουσίας που απονέμει το άρθρο 18 στην Επιτροπή, λόγω παραβίασεως της αρχής της αναλογικότητας και της χρηστής διοικήσεως, ελλείψεως κατ' αντιπαράθεση συζητήσεως και παραβίασεως των *Best Practices* της Επιτροπής·
- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με αυτήν η Buzzzi Unicem καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης δίκης·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής δίκης καθώς και στα δικαστικά έξοδα της υποθέσεως T-297/11.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

A. Πρώτος λόγος αναιρέσεως — Πλάνη περί το δίκαιο, πλημμελής ή ελλιπής αιτιολογία ως προς τα επιχειρήματα σχετικά με προσβολή του δικαιώματος άμυνας και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως η Buzzzi Unicem υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση σε πλάνη περί το δίκαιο και παρέθεσε πλημμελή ή ελλιπή αιτιολογία, καθόσον έκρινε ότι η γενική αναφορά στην απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας σε εικαζόμενες παραβάσεις αποτελεί επαρκή αιτιολογία της αιτήσεως παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 3, επειδή πληροί το «ελάχιστο απαιτούμενο όριο σαφήνειας» κατά τη διάταξη αυτή ως προς το αντικείμενο και τον σκοπό της αιτήσεως παροχής πληροφοριών.

- B. Δεύτερος λόγος αναρέσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και πλάνη περί το δίκαιο ως προς την προβληθείσα υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής και την παρεπόμενη αντιστροφή του βάρους αποδείξεως

Με τον δεύτερο λόγο αναρέσεως η Buzzzi Unicem υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και σε πλάνη περί το δίκαιο, επειδή απέρριψε το επιχειρήμα ότι η Επιτροπή ζήτησε κατά κατάχρηση εξουσίας τις πληροφορίες βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾ παρά την ανυπαρξία ενδείξεων για την ύπαρξη παραβάσεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Buzzzi Unicem δεν προέβαλε ρητό και τεκμηριωμένο αίτημα το οποίο να καθιστά δυνατό να ελεγχθεί αν υπήρχαν επαρκείς ενδείξεις και απέρριψε χωρίς αιτιολογία το επιχειρήμα σχετικά με την αντιστροφή του βάρους αποδείξεως.

- Γ. Τρίτος λόγος αναρέσεως — Πλάνη περί τα πράγματα και περι το δίκαιο, καθώς και ανακολουθία του σκεπτικού ως προς την προβληθείσα κατάχρηση εξουσίας κατά την εφαρμογή του άρθρου 18 του κανονισμού 1/2003

Με τον τρίτο λόγο αναρέσεως, η Buzzzi Unicem προβάλλει την εσφαλμένη εφαρμογή των αρχών σχετικά με την υποχρέωση συνεργασίας των επιχειρήσεων, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή ορθώς ζήτησε από τις επιχειρήσεις να απαντήσουν σε ερωτήματα τα οποία δεν αφορούσαν μόνο πραγματικά περιστατικά, ή αφορούσαν πληροφοριακά στοιχεία που η Επιτροπή γνώριζε ότι η επιχείρηση δεν είχε στη διάθεσή της ή τα οποία η Επιτροπή θα μπορούσε να λάβει με ίδια μέσα.

- Δ. Τέταρτος λόγος αναρέσεως — Πλάνη περί το δίκαιο και πλημμελής αιτιολογία ως προς την προβληθείσα παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά το άρθρο 18

Με τον τέταρτο λόγο αναρέσεως η ανααιρεσίμου υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο αιτιολόγησε πλημμελώς ή ελλιπώς την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και την παρεπόμενη υπέρμετρη επιβάρυνση των ενδιαφερομένων λόγω των αιτήσεων παροχής πληροφοριών, της επαναλήψεως και αναδιατυπώσεώς τους, της προσθήκης νέων παραμέτρων και ερωτημάτων, της αρνήσεως να περιοριστούν τα ζητούμενα πληροφοριακά στοιχεία και της επιλογής εκδόσεως αποφάσεως για πληροφοριακά στοιχεία τα οποία είχαν ήδη προσκομιστεί.

- Ε. Πέμπτος λόγος αναρέσεως — Πλάνη περί το δίκαιο και πλημμελής αιτιολογία όσον αφορά την παράβαση των *Best practices* της Επιτροπής και την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως

Με τον πέμπτο λόγο αναρέσεως η Buzzzi Unicem υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι οι *Best Practices* της Επιτροπής δεν ήταν δεσμευτικές για την ίδια στην περίπτωση κατά την οποία, η Επιτροπή, μολονότι αποφασίζει να ζητήσει από τις επιχειρήσεις να σχολιάσουν σχέδιο αποφάσεως βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 3, δεν συνεκτιμά καθόλου τα σχόλια που λαμβάνει και τροποποιεί ουσιαστικώς το τελικό κείμενο της αποφάσεως. Η ανααιρεσίμου υποστηρίζει επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε την απόρριψη του επιχειρήματος περί παραβιάσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως εκ μέρους της Επιτροπής λόγω του τρόπου με τον οποίο άσκησε την εξουσία της να ζητήσει πληροφορίες.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Μαΐου 2014 η Italmobiliare SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2014 στην υπόθεση T-305/11, Italmobiliare SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-268/14 P)

(2014/C 282/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίμου: Italmobiliare SpA (εκπρόσωποι: M. Siragusa, F. Moretti και L. Nascimbene, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσίμου

Η ανααιρεσίμου ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στο σύνολό της με κάθε συνέπεια για την προσβαλλόμενη απόφαση, συμπεριλαμβανομένης της ακυρώσεώς της·
- καθόσον κρίνει σκόπιμο και αναγκαίο, να διατάξει μέτρα οργάνωσεως της διαδικασίας και/ή διεξαγωγή αποδείξεων κατά τα προβλεπόμενα, αντιστοίχως, στα άρθρα 62 και 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων για τη δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και
- επικουρικός, εάν δεν δεχθεί τα ανωτέρω αιτήματα, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για τυχόν μέτρα οργανώσεως διαδικασίας και διεξαγωγή αποδείξεων, που δεν θα έχει ήδη διατάξει το Δικαστήριο.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

- 1 Πρώτος λόγος αναίρεσης: πλάνη ως προς τον καθορισμό του αποδέκτη της προσβαλλομένης απόφασης

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσης, η Italmobiliare βάλλει κατά της κρίσεως του Γενικού Δικαστηρίου ότι μπορούσε εύλογα να υποθεθεί ότι η ίδια είχε γνώση των ζητούμενων πληροφοριακών στοιχείων. Υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε ουσιωδώς τα πραγματικά περιστατικά και προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, επειδή δεν έκρινε ότι η προηγούμενη συμπεριφορά της Επιτροπής, καθώς και οι γραπτές της διαβεβαιώσεις, μπορούσαν να δημιουργήσουν την εύλογη πεποίθηση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν θα αφορούσε την Italmobiliare. Τέλος, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στερείται παντελώς αιτιολογίας όσον αφορά την προβληθείσα παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε το επιχειρήμα της αναιρεσιούσας ότι η ίδια ήταν η μοναδική χρηματοπιστωτική εταιρία χαρτοφυλακίου στην οποία απευθύνθηκε αίτηση παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾.

- 2 Δεύτερος λόγος αναίρεσης: το σκεπτικό όσον αφορά την εξέταση του επιχειρήματος περί παραβάσεως εκ μέρους της Επιτροπής του άρθρου 296 ΣΛΕΕ είναι αντιφατικό και ανακόλουθο

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσης, η Italmobiliare υποστηρίζει ότι το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου είναι αντιφατικό και ανακόλουθο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο, μολονότι δέχθηκε ότι η αιτιολογία της Επιτροπής ήταν ανεπαρκής ως προς το αντικείμενο και τον σκοπό της αιτήσεως, έκρινε εντούτοις ότι ήταν επαρκής εάν συνδυαστεί με την αιτιολογία της απόφασης περί κινήσεως της διαδικασίας, ενώ η απόφαση αυτή ουδέν προσδίδει κατ' ουσίαν στο περιεχόμενο της προσβαλλομένης απόφασης. Τόσο η αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης, όσο κατά συνέπεια και εκείνη της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, είναι ελλιπείς ως προς το αναγκαίο των ζητούμενων πληροφοριών και την επιλογή της εκδόσεως απόφασης δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003.

- 3 Τρίτος λόγος αναίρεσης: εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 101 ΣΛΕΕ και 18, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 1/2003, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν δέχθηκε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσης, η Italmobiliare βάλλει κατά της κρίσεως του Γενικού Δικαστηρίου ως προς το επιχειρήμα ότι η Επιτροπή δεν είχε την εξουσία να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση. Το Γενικό Δικαστήριο κατ' ουσίαν δεν εξέτασε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η νυν αναιρεσιούσα προς στήριξη των επιχειρημάτων της και δεν διέταξε κανένα μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας προκειμένου να ελεγχθούν οι ενδείξεις οι οποίες κατά την Επιτροπή δικαιολογούσαν την αίτηση παροχής πληροφοριών.

- 4 Τέταρτος λόγος αναίρεσης: το σκεπτικό όσον αφορά το επιχειρήμα περί παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας είναι ελλιπές, αντιφατικό και ανακόλουθο

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσης, η Italmobiliare υποστηρίζει ότι το σκεπτικό της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης είναι ελλιπές και/ή αντιφατικό ως προς την προβληθείσα παραβίαση εκ μέρους της Επιτροπής της αρχής της αναλογικότητας, η οποία κατά την αναιρεσιούσα προκύπτει από: i) το ότι η αίτηση παροχής πληροφοριών ήταν απρόσφορη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου εν προκειμένω σκοπού· ii) τον υπερβολικά επαχθή χαρακτήρα των ενεργειών στις οποίες η εταιρία έπρεπε να προβεί προκειμένου να συντάξει την απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών και iii) την παραβίαση του κριτηρίου του λιγότερου επαχθούς μέσου, κατά το οποίο η επιδίωξη των σκοπών της έρευνας πρέπει να γίνεται με μέτρα τα οποία δεν επηρεάζουν ουσιωδώς την έννομη σφαίρα των προσώπων προς τα οποία απευθύνονται.

- 5 Πέμπτος λόγος αναίρεσης: έλλειψη αιτιολογίας ως προς την προβληθείσα προσβολή του δικαιώματος ακρόασης

Με τον πέμπτο λόγο αναίρεσης η Italmobiliare υποστηρίζει ότι το σκεπτικό της προσβαλλομένης απόφασης είναι ελλιπές ως προς την προβληθείσα προσβολή του δικαιώματος ακρόασης. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα ότι ο «τρόπος» διεξαγωγής εκ μέρους της Επιτροπής διαβουλεύσεων δεν ελέγχεται δικαστικώς, για τον μοναδικό λόγο ότι η Επιτροπή δεν είχε «καμία υποχρέωση» να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 4 Ιουνίου 2014 —
LFB Biomédicaments, Association des déficients en Alpha 1 Antitrypsine (Association ADAAT
Alpha 1—France) κατά Ministre du travail, de l'emploi et de la santé, Ministre du budget, des comptes
publics et de la réforme de l'Etat**

(Υπόθεση C-271/14)

(2014/C 282/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: LFB Biomédicaments, Association des déficients en Alpha 1 Antitrypsine (Association ADAAT Alpha 1—France)

Καθών: Ministre du travail, de l'emploi et de la santé, Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat

Προδικαστικό ερώτημα

Επιβάλλουν οι διατάξεις του άρθρου 6, σημείο 5, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και την κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας ⁽¹⁾, υποχρέωση αιτιολογήσεως μιας αποφάσεως διαγραφής ιδιοσκευάσματος από τον κατάλογο φαρμάκων τα οποία χορηγούνται σε ασθενείς νοσηλευόμενους σε νοσηλευτικά ιδρύματα και τα οποία καλύπτονται από το κύριο καθεστώς κοινωνικής ασφαλίσεως επιπλέον των νοσηλίων που καλύπτονται στο πλαίσιο πακέτων νοσηλείας και υπηρεσιών καθορισθέντων ανά ομοειδή διαγνωστική ομάδα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 40, σ. 8.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 5 Ιουνίου 2014 —
Pierre Fabre Médicament κατά Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat,
Ministre des affaires sociales et de la santé**

(Υπόθεση C-273/14)

(2014/C 282/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Pierre Fabre Médicament

Καθών: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat, Ministre des affaires sociales et de la santé

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 6, σημεία 3 και 5, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και την κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας ⁽¹⁾, επί των αποφάσεων περί διαγραφής ενός ιδιοσκευάσματος από τον κατάλογο των φαρμάκων τα οποία χορηγούνται σε ασθενείς νοσηλευόμενους σε νοσηλευτικά ιδρύματα και τα οποία καλύπτονται από το κύριο καθεστώς κοινωνικής ασφαλίσεως επιπλέον των νοσηλίων που καλύπτονται στο πλαίσιο πακέτων νοσηλείας και υπηρεσιών καθορισθέντων ανά ομοειδή διαγνωστική ομάδα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 40, σ. 8.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) την 13^η Ιουνίου 2014 — Ελληνικό Δημόσιο κατά Στέφανου Στρουμπούλη κ.α.

(Υπόθεση C-292/14)

(2014/C 282/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίον: Ελληνικό Δημόσιο

Αναρρεσίβλητοι: Στέφανος Στρουμπούλης, Νικόλαος Κούμπανος, Παναγιώτης Ρενιέρης, Χαράλαμπος Ρενιέρης, Ιωάννης Ζαχαρίας, Δημήτριος Λαζάρου και Απόστολος Χατζησωτηρίου

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Κατά την έννοια των διατάξεων της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, ναυτικοί κράτους μέλους, οι οποίοι παρείχαν ναυτική εργασία σε πλοίο υπό σημαία τρίτης προς την Ευρωπαϊκή Ένωση χώρας, για τις ανεξόφλητες απαιτήσεις που έχουν κατά της πλοιοκτήτριας εταιρείας, η οποία είχε μεν την καταστατική της έδρα στο έδαφος της τρίτης χώρας πλην η πραγματική της έδρα βρισκόταν στο εν λόγω κράτος μέλος, κηρύχθηκε δε σε πτώχευση από δικαστήριο αυτού του κράτους μέλους, κατά το δίκαιο του κράτους αυτού, λόγω ακριβώς της πραγματικής της έδρας, υπάγονται στις προστατευτικές διατάξεις της οδηγίας αυτής, εν όψει του επιδιωκόμενου με αυτήν σκοπού και ανεξαρτήτως αν οι συμβάσεις εργασίας διέπονται από το δίκαιο της τρίτης χώρας, το δε κράτος μέλος αδυνατεί να απαιτήσει τη συνεισφορά του ξένου προς την έννομη τάξη του πλοιοκτήτη στην χρηματοδότηση του οργανισμού εγγυήσεως;
- 2) Κατά την έννοια των διατάξεων της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, θεωρείται, ως ισοδύναμη προστασία, η προβλεπόμενη από το άρθρο 29 του ν. 1220/1981 καταβολή από το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (Ν.Α.Τ.) αποδοχών μέχρις ενός τριμήνου, στο ύψος των καθοριζομένων από τις οικείες συλλογικές συμβάσεις βασικών μισθών και επιδομάτων σε έλληνες ναυτικούς, ναυτολογημένους επί πλοίων υπό ελληνική σημαία ή ξένων συμβεβλημένων μετά του Ν.Α.Τ., στην προβλεπόμενη από το άρθρο αυτό περίπτωση, δηλαδή μόνο στην περίπτωση της εγκαταλείψεως αυτών στην αλλοδαπή;

⁽¹⁾ Οδηγία 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Οκτωβρίου 1980 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ L 283, σ. 35-39)

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2014 — Nike International κατά ΓΕΕΑ — Muñoz Molina (R 10)

(Υπόθεση T-137/09 RENV) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού κοινοτικού σήματος R 10 — Μη καταχωρισμένο προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα R 10 — Εκχώρηση εθνικού σήματος — Απόδειξη της κυριότητας του προγενέστερου σήματος)

(2014/C 282/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nike International Ltd (Beaverton, Όρεγκον, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. de Justo Bailey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carillo)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνων ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Aurelio Muñoz Molina (Petrer, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Ιανουαρίου 2009 (υπόθεση R 551/2008-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της DL Sports & Marketing Ltda και του Aurelio Muñoz Molina

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει τη Nike International Ltd στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ενόπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 6.6.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-16/11) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες εξαιρούμενες από τη χρηματοδότηση — Δαπάνες πραγματοποιηθείσες στο πλαίσιο του καθεστώτος ποσοτώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων — Δικαιώματα άμυνας)

(2014/C 282/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels, M. de Ree, M. Noort, M. Bulterman και J. Langer)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Kranenborg, F. Wilman και P. Rossi)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του προσφεύγοντος: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Möller)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2010/668/ΕΕ της Επιτροπής, της 4ης Νοεμβρίου 2010, περί εξαιρέσεως από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΓΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 288, σ. 24), κατά το μέρος που επιβάλλει στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών δημοσιονομική διόρθωση συνολικού ποσού 28 947 149,31 ευρώ, στο πλαίσιο του καθεστώτος ποσοτώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων για τα έτη 2003-2008.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση 2010/668/ΕΕ της Επιτροπής, της 4ης Νοεμβρίου 2010, περί εξαιρέσεως από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΓΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κατά το μέρος που επιβάλλει στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών δημοσιονομική διόρθωση, στο πλαίσιο του καθεστώτος ποσοτώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων για τα έτη 2003-2008.
2. Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
3. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία τις Γερμανίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 72 της 5.3.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2014 — Kimman κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-644/11 P) (¹)

(Αναίρεση — Αντανάιρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση αξιολογήσεως — Έτος αξιολογήσεως 2009 — Κανόνες περί αντιστοιχίας μεταξύ προσφυγής και διοικητικής ενστάσεως — Άρθρο 91, παράγραφος 2, ΚΥΚ — Γνωμοδότηση της *ad hoc* επιτροπής — Παραμόρφωση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2014/C 282/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείων: Eugène Emile Marie Kimman (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 29ης Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-74/10, Kimman κατά Επιτροπής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, στην υπόθεση F-74/10, Kimman κατά Επιτροπής, αφενός, καθόσον με αυτήν κρίθηκαν παραδεκτοί ο δεύτερος λόγος, τα έξι πρώτα σκέλη του τρίτου λόγου και ο τέταρτος λόγος, με εξαίρεση την αιτίαση κατά την οποία η παρασχεθείσα από τον αναρρεσείοντα εργασία προς το συμφέρον του θεσμικού οργάνου δεν ελήφθη υπόψη, τους οποίους προέβαλε ο αναρρεσείων στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας δίκης καθώς και, αφετέρου, καθόσον υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να φέρει, πέραν των δικών της εξόδων, το ένα τέταρτο των εξόδων του αναρρεσείοντος που σχετίζονται με την ως άνω δίκη.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή του E.E.M. Kimman ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

- 4) Καταδικάζει τον E.E.M. Kimman στο σύνολο των εξόδων που σχετίζονται τόσο με την πρωτοβάθμια όσο και με την κατ' αναίρεση δίκη.
- 5) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του έξοδα στο πλαίσιο της αντανακρίσεως.

(¹) EE C 65 της 3.3.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2014 — Moonich Produktkonzepte & Realisierung κατά ΓΕΕΑ — Thermofilm Australia (HEATSTRIP)

(Υπόθεση T-184/12) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος HEATSTRIP — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρα 75 και 76 του κανονισμού 207/2009)

(2014/C 282/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Moonich Produktkonzepte & Realisierung GmbH (Sauerlach b. München, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Pannen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Thermofilm Australia Pty Ltd (Μελβούρνη, Αυστραλία) (εκπρόσωποι: J. Kroher και K. Bach, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Ιανουαρίου 2012 (υπόθεση R 1956/2010 1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Thermofilm Australia Pty Ltd και της Moonich Produktkonzepte & Realisierung GmbH

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η Moonich Produktkonzepte & Realisierung GmbH φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και η Thermofilm Australia Pty Ltd.

(¹) EE C 200 της 7.7.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — Alchaar κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-203/12) (¹)

(Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Εγγραφή ιδιώτη στους καταλόγους των προσώπων που αφορούν τα περιοριστικά μέτρα — Δεσμοί με το καθεστώς — Δικαιώματα υπερασπίσεως — Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Βάρος αποδείξεως — Δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία — Αναλογικότητα — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή)

(2014/C 282/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mohamad Nedal Alchaar (Alep, Συρία) (εκπρόσωποι: A. Korkmaz, D. Amaudruz και A. Boesch, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Σ. Κυριακοπούλου και Μ. Βιτσεντζάτος)

Παραβγαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Έ. Cujó και S. Pardo Quintillán)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως 2011/782/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 1ης Δεκεμβρίου 2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και την κατάργηση της αποφάσεως 2011/273/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 319, σ. 56), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1244/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 442/2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία, (ΕΕ L 319, σ. 8), και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 442/2011 (ΕΕ L 16, σ. 1), καθόσον περιέχουν περιοριστικά μέτρα σχετικά με το καθού, καθώς και κάθε μελλοντική πράξη που θα τροποποιήσει ή θα συμπληρώσει την εν λόγω απόφαση ή κανονισμό, και, αφετέρου, της ανακωνώσεως του Συμβουλίου της 16ης Μαρτίου 2012 με την οποία ενημερώθηκε ο προσφεύγων σχετικά με τη διατήρηση της εγγραφής του ονόματός του στον κατάλογο των προσώπων που αφορούν τα περιοριστικά μέτρα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 363/2013 του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία καθόσον αφορά τον Mohamad Nedal Alchaar.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων του Μ. Alchaar.
- 4) Ο Μ. Alchaar φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων του.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 217 της 21.7.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2014 — Jyoti Ceramic Industries κατά ΓΕΕΑ — DeguDent (ZIECON)

(Υπόθεση T-239/12) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος ZIECON — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα CERCON — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών — Άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009]

(2014/C 282/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Jyoti Ceramic Industries PVT. Ltd (Nashik, Inde) (εκπρόσωποι: R. Egerer, D. Jochim και A. Kolb, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παραβγαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: DeguDent GmbH (Hannau, Γερμανία) (εκπρόσωποι: W. Blau, T. Hertl και P. Winkler, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Μαρτίου 2012 (υπόθεση R 2546/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των DeguDent GmbH και Jyoti Ceramic Industries PVT. Ltd.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η *Jyoti Ceramic Industries PVT. Ltd* φέρει τα έξοδα της καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και η *DeguDent GmbH*.

(¹) ΕΕ C 209 της 14.7.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-319/12 και T-321/12) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Κινηματογράφος — Ενίσχυση για την κατασκευή και την εκμετάλλευση συγκροτήματος κινηματογραφικών γυρισμάτων — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία της αγοράς — Ενίσχυση περιφερειακού χαρακτήρα — Ενίσχυση για την προώθηση του πολιτισμού — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2014/C 282/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González, δικηγόρος)· Ciudad de la Luz, SAU (Αλικάντε, Ισπανία) · και Sociedad Proyectos Temáticos de la Comunidad Valenciana, SAU (Αλικάντε) (εκπρόσωποι: αρχικά J. Buendía Sierra, N. Ruiz García, J. Belenguer Mula και M. Muñoz de Juan, στη συνέχεια J. Buendía Sierra και J. Belenguer Mula, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: É. Gippini Fournier, P. Němečková και B. Stromsky)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως (2012) 3025 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 8ης Μαΐου 2012, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA 22668 [C 8/2008 (NN 4/2008)], που χορήγησε η Ισπανία στη Ciudad de la Luz SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Η *Ciudad de la Luz, SA*, η *Sociedad Proyectos Temáticos de la Comunidad Valenciana, SA* και το Βασίλειο της Ισπανίας φέρουν, πέραν των δικαστικών τους εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) ΕΕ C 287 της 22.9.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2014 — Al-Tabbaa κατά Συμβουλίου

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-329/12 και T-74/13) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Περιορισμοί εισόδου στο έδαφος της Ένωσης και διελεύσεως από αυτό — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα σε αποτελεσματική ένδικη προστασία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη εκτιμήσεως)

(2014/C 282/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mazen Al-Tabbaa (Βυρηττός, Λίβανος) (εκπρόσωποι: M. Lester, barrister και G. Martin, solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Σ. Κυριακοπούλου και V. Piessevaux)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως των πράξεων του Συμβουλίου καθόσον περιλαμβάνουν περιοριστικά μέτρα έναντι του προσφεύγοντος, ήτοι, αρχικώς, της εκτελεστικής απόφασης 2012/256/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2012, για την εφαρμογή της απόφασης 2011/782/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 126, σ. 9), καθώς και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 410/2012 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 126, σ. 3).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση 2012/256/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2012, για την εφαρμογή της απόφασης 2011/782/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας, καθώς και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 410/2012 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία, καθόσον αφορούν τον Μ. Αl-Tabbaa.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση 2012/739/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και την κατάργηση της απόφασης 2011/782 και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1117/2012 του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κανονισμού 36/2012, καθόσον αφορούν τον Μ. Αl-Tabbaa.
- 3) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 363/2013 του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού 36/2012, καθώς και την εκτελεστική απόφαση 2013/185/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, περί εφαρμογής της απόφασης 2012/739, καθόσον αφορούν τον Μ. Αl-Tabbaa.
- 4) Ακυρώνει την απόφαση 2013/255/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 2013, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας, καθόσον αφορά τον Μ. Αl-Tabbaa.
- 5) Διατηρεί σε ισχύ τα αποτελέσματα της απόφασης 2013/255, καθόσον αφορά τον Μ. Αl-Tabbaa έως την έναρξη ισχύος της μερικής ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού 363/2013, για την εφαρμογή του κανονισμού 36/2012.
- 6) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της υποθέσεως T-74/13.
- 7) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, τα έξοδα του προσφεύγοντος στην υπόθεση T-329/12 και τα τρία τέταρτα των εξόδων του προσφεύγοντος στην υπόθεση T-74/13.
- 8) Ο προσφεύγων φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων του στην υπόθεση T-74/13.

(¹) ΕΕ C 273 της 8.9.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2014 — Rågen Trademark κατά ΓΕΕΑ (giffjar)

(Υπόθεση T-520/12) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού εικονιστικού σήματος giffjar — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα που να αποκτήθηκε λόγω της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 282/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rågen Trademark AB (Malmö, Σουηδία) (εκπρόσωπος: J. Norderyd, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: D. Leffler και Π. Γερουλάκος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Σεπτεμβρίου 2012 (υπόθεση R 46/2012-2), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος giffjar ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Rågen Trademark AB στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 32 της 2.2.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-565/12) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εσφαλμένη εκτίμηση — Καθορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως)

(2014/C 282/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: National Iranian Tanker Company (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy, solicitors, M. Lester, barrister, και D. Wyatt, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert και M. Bishop)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως, αφενός της αποφάσεως 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 282, σ. 58), καθόσον το όνομα της προσφεύγουσας ενεγράφη στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), και αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 945/2012 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 282, σ. 16), καθόσον ο κανονισμός αυτός αφορά την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον προβλέπει την εγγραφή του ονόματος της National Iranian Tanker Company στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ.
2. Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 945/2012 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον προβλέπει την εγγραφή του ονόματος της National Iranian Tanker Company στο παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010.
3. Τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2012/635 και του εκτελεστικού κανονισμού 945/2012 διατηρούνται σε ισχύ όσον αφορά τη National Iranian Tanker Company, μέχρι την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας ασκήσεως αναρρέσεως περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, αν έχει ασκηθεί αναίρεση εντός της προθεσμίας αυτής, μέχρι την απόρριψη της αναρρέσεως.
4. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, εκτός από τα δικαστικά έξοδά του, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η National Iranian Tanker Company.

(¹) ΕΕ C 55 της 23.2.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2014 — Advance Magazine Publishers κατά ΓΕΕΑ —
Montres Tudor (GLAMOUR)

(Υπόθεση T-1/13) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος
GLAMOUR — Προγενέστερο διεθνές σήμα TUDOR GLAMOUR — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8,
παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 282/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Advance Magazine Publishers, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: T. Raab, H. Lauf και V. Ahmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Schifko)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Montres Tudor SA (Γενεύη, Ελβετία) (εκπρόσωποι: J. P. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa και C. Sueiras Villalobos, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Οκτωβρίου 2012 (υπόθεση R 213/2012-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Montres Tudor SA και της Advance Magazine Publishers, Inc.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Advance Magazine Publishers, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 86 της 23.3.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 2014 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-20/13 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις και επίδομα αναπηρίας —
Συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας — Επιτροπή αναπηρίας — Σύνθεση — Ορισμός των ιατρών —
Πλημμέλεια του ενδιαφερομένου υπαλλήλου όσον αφορά τον ορισμό του δευτέρου ιατρού —
Ορισμός του δευτέρου ιατρού από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου — Ορισμός του τρίτου ιατρού με
συμφωνία του πρώτου και του δευτέρου ορισθέντος ιατρού — Άρθρο 7 του παραρτήματος II του
ΚΥΚ — Απόρριψη πρωτοδίκως της προσφυγής κατόπιν αναπομπής εκ μέρους του Γενικού
Δικαστηρίου)

(2014/C 282/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall, C. Berardis-Kayser και G. Gattinara, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) στις 6 Νοεμβρίου 2012, F-41/06, Marcuccio κατά Επιτροπής RENV, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, με αίτημα την αναίρεση της αποφάσεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Ο Luigi Maruccio φέρει τα έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της δίκης αυτής.

(¹) ΕΕ C 71 της 9.3.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — Ζανζανί κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-155/13) (¹)

(Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την πρόληψη της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Περιορισμοί εισδοχής — Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλήρη εκτιμήσεως — Καθορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως)

(2014/C 282/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Babak Zanjani (Ντουμπάι, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωποι: L. Defalque και C. Malherbe, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Vitro και M. Bishop)

Αντικείμενο

Πρώτον, αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 71), καθόσον προβλέπει την εγγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), καθώς και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 55), καθόσον προβλέπει την εγγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο του παραρτήματος IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1), και, δεύτερον, αίτημα να διαπιστωθεί ότι δεν έχουν εφαρμογή η απόφαση 2012/829 και ο εκτελεστικός κανονισμός 1264/2012, καθόσον εφαρμόζεται ως προς αυτόν το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της αποφάσεως 2010/413.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον προβλέπει την εγγραφή του ονόματος του Babak Zanjani στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ.
2. Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον προβλέπει την εγγραφή του ονόματος του B. Zanjani στο παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010.
3. Διατηρεί τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2012/829 και του εκτελεστικού κανονισμού 1264/2012 όσον αφορά τον B. Zanjani, έως τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως αιτήσεως αναίρεσως την οποία προβλέπει το άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, στην περίπτωση που ασκηθεί αίτηση αναίρεσως εντός της προθεσμίας αυτής, έως την απόρριψή της εν λόγω αιτήσεως.

4. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
5. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, τα δικαστικά έξοδα του B. Zanjani.

(¹) ΕΕ C 141 της 18.5.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — Sorinet Commercial Trust Bankers κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-157/13) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την πρόληψη της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Προθεσμία για την προσαρμογή των αιτημάτων — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη εκτιμήσεως — Καθορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως)

(2014/C 282/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sorinet Commercial Trust Bankers Ltd (Kish, Ιράν) (εκπρόσωποι: L. Defalque και C. Malherbe, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. De Elera, M. Bishop και A. Vitro)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 71), καθόσον προβλέπει την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο του παραρτήματος II της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), καθώς και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 55), καθόσον προβλέπει την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο του παραρτήματος IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1), και, αφετέρου, της αποφάσεως 2013/270/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 156, σ. 10), καθόσον προβλέπει τη διατήρηση της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413, καθώς και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 522/2013 του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 267/2012 (ΕΕ L 156, σ. 3), καθόσον προβλέπει τη διατήρηση της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο του παραρτήματος IX του κανονισμού 267/2012.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον προβλέπει την εγγραφή της επωνυμίας της Sorinet Commercial Trust Bankers Ltd στο παράρτημα II της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ.
2. Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον προβλέπει την εγγραφή της επωνυμίας της Sorinet Commercial Trust Bankers στο παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010.
3. Ακυρώνει την απόφαση 2013/270/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413, καθόσον προβλέπει τη διατήρηση της εγγραφής της επωνυμίας της Sorinet Commercial Trust Bankers στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413.

4. Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 522/2013 του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού 267/2012, καθόσον προβλέπει τη διατήρηση της εγγραφής της επωνυμίας της Sorinet Commercial Trust Bankers στο παράρτημα ΙΧ του κανονισμού 267/2012.
5. Διατηρεί τα αποτελέσματα του παραρτήματος ΙΙ της απόφασης 2010/413, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2013/270, και του παραρτήματος ΙΧ του κανονισμού 267/2012, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 522/2013, όσον αφορά τη Sorinet Commercial Trust Bankers έως τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως αιτήσεως αναιρέσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, στην περίπτωση που ασκηθεί αίτηση αναιρέσεως εντός της προθεσμίας αυτής, έως την απόρριψη της εν λόγω αιτήσεως.
6. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, τα δικαστικά έξοδα της Sorinet Commercial Trust Bankers.

(¹) ΕΕ C 147 της 25.5.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 — Sharif University of Technology κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-181/13) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την πρόληψη της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη εκτιμήσεως)

(2014/C 282/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Sharif University of Technology (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: M. Harpold, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: V. Piessevaux και M. Bishop)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της απόφασης 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 71), καθόσον προβλέπει την εγγραφή της επωνυμίας του προσφεύγοντος στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 55), καθόσον προβλέπει την εγγραφή της επωνυμίας του προσφεύγοντος στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΧ του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον προβλέπει την εγγραφή της επωνυμίας του Sharif University of Technology στο παράρτημα ΙΙ της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ.
- 2) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον προβλέπει την εγγραφή της επωνυμίας του Sharif University of Technology στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΧ του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010.
- 3) Διατηρεί τα αποτελέσματα της απόφασης 2012/829 και του εκτελεστικού κανονισμού 1264/2012 όσον αφορά το Sharif University of Technology για χρονικό διάστημα δύο μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως.

- 4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, τα δικαστικά έξοδα του Sharif University of Technology.

(¹) ΕΕ C 156 της 1.6.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2014 — Construcción, Promociones e Instalaciones κατά ΓΕΕΑ — Copisa Proyectos y Mantenimientos Industriales (CPI COPISA INDUSTRIAL)

(Υπόθεση T-345/13) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος CPI COPISA INDUSTRIAL — Προγενέστερο εικονιστικό ισπανικό σήμα *Cpi construcción promociones e instalaciones, s.a.* και προγενέστερη εμπορική επωνυμία *Construcción, Promociones e Instalaciones, S. A.-C.P.I.* — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Δεν αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Δεν αποδείχθηκε η χρήση της προγενέστερης εμπορικής επωνυμίας στις συναλλαγές)

(2014/C 282/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Construcción, Promociones e Instalaciones, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Seijo Veigueta και J. L. Rivas Zurdo, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Copisa Proyectos y Mantenimientos Industriales, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Ισπανία) (εκπρόσωπος: T. González Martínez, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Απριλίου 2013 (υπόθεση R 1935/2012-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Construcción, Promociones e Instalaciones, SA, και της Copisa Proyectos y Mantenimientos Industriales, SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Construcción, Promociones e Instalaciones, SA, στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 245 της 24.8.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2014 — You-View.tv κατά ΓΕΕΑ — YouView TV (YouView+)

(Υπόθεση T-480/13) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος YouView+ — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα You View You-View.tv, καταχωρισμένο στη Μπενελούξ — Εκπρόθεσμη προσκόμιση εγγράφων — Εξουσία εκτιμήσεως που παρέχει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 — Έννοια «αντίθετη διάταξη» — Κανόνας 20, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95]

(2014/C 282/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: You-View.tv (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: S. Criel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα (εκπρόσωποι: P. Bullock και N. Bambara)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: YouView TV Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Ιουνίου 2013 (υπόθεση R 2112/2012-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της You-View.tv και της YouView TV Ltd.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 18ης Ιουνίου 2013 (υπόθεση R 2112/2012-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της You-View.tv και της YouView TV Ltd.
2. Απορρίπτει τα λοιπά αιτήματα της προσφυγής.
3. Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 344 της 23.11.2013.

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2014 — The Smiley Company κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα ενός προσώπου)
(Υπόθεση T-242/14)
(2014/C 282/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Smiley Company SPRL (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: A. Freitag, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 16ης Ιανουαρίου 2014 στην υπόθεση R 836/2013-1.
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Τρισδιάστατο σήμα που αναπαριστά το σχήμα ενός προσώπου για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 11 168 762

Απόφαση του εξεταστή: Δεν δέχεται την καταχώριση ως κοινοτικού σήματος βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2014 — The Smiley Company κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα ενός προσώπου)**(Υπόθεση T-243/14)**

(2014/C 282/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* The Smiley Company SPRL (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: A. Freitag, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)**Αιτήματα της προσφεύγουσας**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 16ης Ιανουαρίου 2014 στην υπόθεση R 837/2013-1·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα*Σήμα προς καταχώριση:* Τρισδιάστατο σήμα που αναπαριστά το σχήμα ενός προσώπου για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 11 168 861*Απόφαση του εξεταστή:* Δεν δέχεται την καταχώριση ως κοινοτικού σήματος βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009*Απόφαση του τμήματος προσφυγών:* Απορρίπτει την προσφυγή*Προβαλλόμενοι λόγοι:* Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009**Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2014 — The Smiley Company κατά ΓΕΕΑ (σχήμα ενός προσώπου υπό τη μορφή ενός αστεριού)****(Υπόθεση T-244/14)**

(2014/C 282/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* The Smiley Company SPRL (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: A. Freitag, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)**Αιτήματα της προσφεύγουσας**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 16ης Ιανουαρίου 2014 στην υπόθεση R 838/2013-1·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα*Σήμα προς καταχώριση:* Τρισδιάστατο σήμα που αναπαριστά το σχήμα ενός προσώπου υπό τη μορφή ενός αστεριού για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 11 168 937

Απόφαση του εξεταστή: Δεν δέχεται την καταχώριση ως κοινοτικού σήματος βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 19ης Μαΐου 2014 — Rintisch κατά ΓΕΕΑ — Compagnie laitière européenne (PROTICURD)

(Υπόθεση T-382/14)

(2014/C 282/51)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bernhard Rintisch (Bottrop, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Dreyer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Compagnie laitière européenne SA (Conde Sur Vire, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Μαρτίου 2014 στην υπόθεση R 609/2011-4·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «PROTICURD» για προϊόντα των κλάσεων 5 και 29 –Επέκταση της προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση της διεθνούς καταχωρίσεως υπ' αριθμ. υπ' αριθμ. 981 041

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Γερμανικά σήματα υπ' αριθμ. 397 02 429, 39 549 559 και 39 608 644

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται εν μέρει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχεται εν μέρει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8 παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 10ης Ιουνίου 2014 — Coca-Cola κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα φιάλης)

(Υπόθεση T-411/14)

(2014/C 282/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Coca-Cola Company (Ατλάντα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: D. Stone και A. Dykes, Solicitors, και S. Malynicz, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 27ης Μαρτίου 2014 στην υπόθεση R 540/2013-2·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Τρισδιάστατο σήμα που αναπαριστά το σχήμα μιας φιάλης για προϊόντα των κλάσεων 6, 21, 32 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 10 532 687

Απόφαση του εξεταστή: Δεν δέχεται την καταχώριση ως κοινοτικού σήματος για μέρος των προϊόντων για τα οποία αυτή ζητήθηκε

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προφυγή της 25ης Μαΐου 2014 — Sina Bank κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-418/14)

(2014/C 282/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sina Bank (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: B. Mettetal και C. Wucher-North, lawyers)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την κατόπιν επανεξέτασης απόφαση του Συμβουλίου που περιέχεται στην ανακοίνωση της 15ης Μαρτίου 2014 προς τα πρόσωπα και τις οντότητες που υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα που προβλέπονται στην απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου και στον κανονισμό (ΕΕ) 267/2012 ⁽²⁾ του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ C 77, σ. 1), η οποία ορίζει ότι η απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και ο κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου εξακολουθούν να αφορούν άμεσα την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει το σημείο I.B.8 του παραρτήματος ΙΧ του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, στο μέτρο που εξακολουθεί να αφορά άμεσα την προσφεύγουσα, όπως εκτίθεται στην ανακοίνωση της 15ης Μαρτίου 2014·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διατυπώνει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η κατόπιν επανεξέτασης απόφαση του Συμβουλίου που περιέχεται στην ανακοίνωση της 15ης Μαρτίου 2014 παραβίασε τις διαδικαστικές απαιτήσεις που επιβάλλουν προσηκούσα αιτιολογία και σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Sina Bank δεν είναι συνδεδεμένη με τα συμφέροντα του «Νταφτάρ» και δεν συμβάλλει στη χρηματοδότηση των λεγόμενων στρατηγικών συμφερόντων του κράτους, ούτε του πυρηνικού του προγράμματος. Κατά συνέπεια, δεν πληρούνται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για να περιληφθεί η Sina Bank στις προσβαλλόμενες πράξεις και/ή το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό του αν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές. Επίσης, το Συμβούλιο δεν εφάρμοσε το ορθό κριτήριο.

(¹) Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσεως 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2014 — The Goldman Sachs Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-419/14)

(2014/C 282/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Goldman Sachs Group, Inc (Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωποι: W. Deselaers, J. Koronen και A. Mangiaracina, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, τα άρθρα 1, 2, 3 και 4 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2014) 2139 τελικό, της 2ας Απριλίου 2014 (υπόθεση COMP/AT.39610 — Ηλεκτρικά καλώδια) (στο εξής: απόφαση), στο μέρος που τα άρθρα αυτά αφορούν την προσφεύγουσα, και/ή
- να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 2 της αποφάσεως,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (¹) καθόσον καταλογίζει στην GS Group από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη για την παράβαση που φέρεται ότι διέπραξε η Pragsniam.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου και το άρθρο 296 ΣΛΕΕ καθόσον δεν αποδεικνύει επαρκώς κατά νόμον ότι η GS Group άσκησε εμπράκτως καθοριστική επιρροή στην Pragsniam κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, καθόσον παραβιάζει την αρχή της προσωπικής ευθύνης και το τεκμήριο αιδωότητας.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, καθόσον παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της εξαισιμικευσης των ποινών, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν κατένευε το πρόστιμο μεταξύ των υπευθύνων.
5. Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας (παράβαση ουσιώδους τύπου), καθόσον το θεσμικό αυτό όργανο δεν της παρέσχε εγκαίρως πρόσβαση σε βασικά έγγραφα.

6. Με τον έκτο λόγο ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να χορηγήσει στην GS Group την ίδια μείωση του επιβληθέντος με την προσβαλλόμενη απόφαση προστίμου της οποίας έτυχε ενδεχομένως η Prysmian.

(¹) EE L 1, της 4.1.2003, σ. 1

Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2014 — Volkswagen κατά ΓΕΕΑ (CHOICE)

(Υπόθεση T-431/14)

(2014/C 282/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Volkswagen AG (Βόλφσμπουργκ, Γερμανία) (εκπρόσωπος: U. Sander, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 3ης Απριλίου 2014 στην υπόθεση R 2019/2013-1, και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «CHOICE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 12, 28, 35 και 37 — υπ' αριθ. 11 769 163 αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — Arbuson κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-434/14)

(2014/C 282/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Sergej Arbuson (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: M. Machytková και P. Radošonský, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (EE L 66, σ. 26) και την εκτελεστική απόφαση 2014/216/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (EE L 111, σ. 91), στο μέτρο που οι εν λόγω αποφάσεις εφαρμόζονται επί του προσφεύγοντος· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στο σύνολο των εξόδων του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας και από προσβολή του δικαιώματος για δίκαιη δίκη και των δικαιωμάτων άμυνας
  - Ο προσφεύγων υποστηρίζει, προς στήριξη της προσφυγής, μεταξύ άλλων, ότι το όνομά του συμπεριελήφθη στον κατάλογο του παραρτήματος της αποφάσεως 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου διά της εκτελεστικής αποφάσεως 2014/216/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου προτού αρχίσει η έρευνα σχετικά με τη φερόμενη ως ποινικά κολάσιμη δραστηριότητά του στην Ουκρανία.
  - Περαιτέρω, ο προσφεύγων διατείνεται ότι υπήρξε προσβολή του δικαιώματος για δίκαιη δίκη διότι παραβιάσθηκε η δικαιοσύνη αρχή του τεκμηρίου αθωότητας. Επιπλέον, ο προσφεύγων προβάλλει ότι το Συμβούλιο δεν ενημέρωσε τον προσφεύγοντα σχετικά με την καταχώριση του ονόματός του στον κατάλογο και σχετικά με τους λόγους για τους οποίους ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα κατά του προσφεύγοντος, ούτε παρέσχε τη δυνατότητα στον προσφεύγοντα να λάβει γνώση των περιστατικών αυτών εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος μετά τη λήψη των εν λόγω μέτρων. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι δεν ήταν σε θέση να προβεί λυσιτελώς σε σχολιασμό της προσβαλλομένης αποφάσεως ούτε να ασκήσει το δικαίωμα άμυνας του κατά το αμέσως επόμενο της εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως χρονικό διάστημα.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο υπερέβη τις εξουσίες του
  - Ο προσφεύγων βάλλει κατά τυπικών ελαττωμάτων με τα οποία βαρύνεται το επίμαχο μέτρο του Συμβουλίου. Κατά τη γνώμη του προσφεύγοντος, ο σχετιζόμενος με το ποινικό δίκαιο λόγος ο οποίος παρατίθεται στο τμήμα των μέτρων που περιλαμβάνει την αιτιολογία είναι παντελώς ανεπαρκής και προφανώς δεν εμπερικλείει γνήσιους λόγους αναγόμενους στην άσκηση πολιτικής, ή λόγους αφορώντες την προβαλλομένη προσβολή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που διατυπώνονται μόνο κατά γενικό τρόπο στο προοίμιο. Περαιτέρω, ο προσφεύγων προβάλλει ότι το Συμβούλιο υπερέβη την εξουσία του διότι οι επισήμως ανακοινωθέντες λόγοι, για τους οποίους ελήφθησαν τα μέτρα, δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο εντός του οποίου το Συμβούλιο δικαιούται να λαμβάνει μέτρα.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας
  - Συναφώς, ο προσφεύγων διατείνεται ότι η κύρωση είναι δυσανάλογη και ισοδυναμεί με παραβίαση των κατά το διεθνές δίκαιο εγγυήσεων σχετικά με την προστασία του δικαιώματος ιδιοκτησίας.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος στην ακεραιότητα του προσώπου και στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, καθώς και από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων
  - Εν προκειμένω, ο προσφεύγων διατείνεται ότι το θεσπισθέν μέτρο αποτελεί πράξη που είναι επιβλαβής για το δικαίωμα στην ακεραιότητα του προσώπου, επηρεάζοντας την οικογενειακή και την ιδιωτική σφαίρα της ζωής του προσφεύγοντος.
  - Κατά τον προσφεύγοντα, αυτός υπέστη βλάβη όσον αφορά την καλή φήμη του και απώλεια της αξιοπρέπειάς του λόγω του ότι κατηγορήθηκε, εκ των πραγμάτων, από το Συμβούλιο, με την προσβαλλόμενη απόφαση και με την εκτελεστική απόφαση, για μεταφορά ουκρανικών κρατικών κεφαλαίων στην αλλοδαπή και για προσβολές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μολονότι, όσον αφορά τον προσφεύγοντα, ουδέποτε έχει αποδειχθεί η διάπραξη ουδεμίας εξ αυτών των αξιοποιώνων πράξεων και μολονότι, κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο το όνομά του συμπεριελήφθη στον κατάλογο, ο προσφεύγων δεν τελούσε καν υπό διερεύνηση για τη διάπραξη τέτοιων αξιοποιώνων πράξεων.
  - Επιπροσθέτως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το θεσπισθέν από το Συμβούλιο μέτρο ενέχει δυσμενή διάκριση διότι το όνομά του συμπεριελήφθη στον κατάλογο χωρίς κανένα πραγματικό λόγο και ότι, αντιστρόφως, ο κατάλογος δεν συμπεριλαμβάνει πρόσωπα που θα έπρεπε να συμπεριλαμβάνονται σ' αυτόν εξαιτίας των δραστηριοτήτων τους που αντιβαίνουν στα συμφέροντα της Ουκρανίας.

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-437/14)**

(2014/C 282/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: V. Wakefield, Barrister, και M. Holt)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εννέα εγγραφές (ήτοι την όγδοη, ένατη και δέκατη εγγραφή στη σ. 51· και την πρώτη έως και την έκτη εγγραφή στη σ. 52) του παραρτήματος της εκτελεστικής απόφασης της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2014, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2014) 2008] (ΕΕ L 104, σ. 43).
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του Ηνωμένου Βασιλείου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής το προσφεύγον προβάλλει τρεις λόγους, οι οποίοι αφορούν την εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία της κανονιστικής απαίτησης διαχείρισης 8 (στο εξής: ΚΑΔ 8) που προβλέπουν ο κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, ο κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου ⁽²⁾ και ο κανονισμός (ΕΚ) 21/2004 του Συμβουλίου ⁽³⁾.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία της ΚΑΔ 8. Τα τρία κύρια επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου αυτού είναι ότι:
  - πρέπει να εφαρμοστεί η απόφαση του νομοθέτη για εξαίρεση των άρθρων 6, 7 και 8 από την ΚΑΔ 8·
  - το γεγονός ότι στην ΚΑΔ 8 περιλαμβάνονται τα άρθρα 4 και 5 υποδεικνύει ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι αρκεί η αναφορά οποιουδήποτε «στοιχείου» στο άρθρο 3 προκειμένου αυτό να περιληφθεί στις υποχρεώσεις πολλαπλής συμμόρφωσης·
  - η απόφαση του νομοθέτη της Ένωσης για διαφορετική μεταχείριση των άρθρων 4 και σε σχέση με τα άρθρα 6, 7 και 8 είναι τελολογικά δικαιολογημένη.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή, κατά την ερμηνεία της ΚΑΔ 8, παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία έχει επιτακτική εφαρμογή στην περίπτωση μέτρου που έχει οικονομικές επιπτώσεις και/ή συνεπάγεται την επιβολή κυρώσεως και κατά την οποία εν αμφιβολία η λύση πρέπει να είναι υπέρ του γεωργού.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή, κατά την ερμηνεία της ΚΑΔ 8 παραβίασε τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ίσης μεταχειρίσεως, κατά τις οποίες δεν επιτρέπεται γεωργός ο οποίος δεν τήρησε τις διατάξεις άρθρου του κανονισμού 21/2004 το οποίο δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο της ΚΑΔ 8 να τυγχάνει ίδιας μεταχειρίσεως με γεωργό ο οποίος δεν τήρησε τις διατάξεις άρθρου του κανονισμού 21/2004 το οποίο περιλαμβάνεται στον κατάλογο της ΚΑΔ 8.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1)

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (ΕΕ L 30, σ. 16).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 21/2004 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2003, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των αιγοπροβάτων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 και των οδηγιών 92/102/ΕΟΚ και 64/432/ΕΟΚ (ΕΕ L 5, σ. 8).

Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2014 — Silec Cable και General Cable κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-438/14)

(2014/C 282/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Silec Cable (Montereau Fault Yonne, Γαλλία) και General Cable Corp. (Wilmington, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωπος: I. Sinan, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2014) 2139 τελικό, της 2ας Απριλίου 2014, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/AT.39610 — Ηλεκτρικά καλώδια) (στο εξής: απόφαση), στο μέτρο που το άρθρο αυτό αφορά τις Silec Cable και General Cable,
- επικουρικός, να τροποποιήσει το άρθρο 2 της αποφάσεως και να μειώσει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στις Silec Cable και General Cable υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων που προβάλλονται προς στήριξη της προσφυγής,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παρέβη τους κανόνες περί του βάρους αποδείξεως οι οποίοι περιέχονται στο άρθρο 2 του κανονισμού 1/2003.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παραβίασε τόσο τις αρχές που διέπουν το βάρος αποδείξεως όσο και το τεκμήριο αθωότητας στο μέτρο που επέβαλε στη Silec Cable τη θετική υποχρέωση να αποστασιοποιηθεί δημοσίως από την προβαλλόμενη σύμπραξη.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως καθόσον διαπίστωσε ότι η Silec Cable άρχισε να μετέχει άμεσα στην προβαλλόμενη σύμπραξη στις 30 Νοεμβρίου 2005.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως καθόσον η μεταχείριση την οποία επιφύλαξε στη Silec Cable ήταν διαφορετική και ασυνεπής σε σχέση με εκείνη της οποίας έτυχαν οι λοιποί αποδέκτες της αποφάσεως.
5. Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή, αν μη τι άλλο, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίασε τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας καθόσον δεν διαπίστωσε ότι η Silec Cable διαδραμάτιζε δευτερεύοντα ρόλο.

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — LS Cable & System κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-439/14)

(2014/C 282/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: LS Cable & System Ltd (Anyang, Δημοκρατία της Κορέας) (εκπρόσωποι: S. Kinsella και S. Spinks, Solicitor)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1, παράγραφος 11, και 2, στοιχείο τ, της αποφάσεως της Επιτροπής C(2014) 2139 τελικό, της 2ας Απριλίου 2014, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/AT.39610 — Ηλεκτρικά καλώδια) (στο εξής: απόφαση), στο μέτρο που η εν λόγω απόφαση απευθύνεται στην προσφεύγουσα,
- επικουρικός, να μειώσει σημαντικά το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 2, στοιχείο τ, της αποφάσεως,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι με την απόφαση δεν προσκομίζονται στοιχεία ικανά να αποδείξουν κατά νόμον ότι η προσφεύγουσα μετείχε στην ενιαία και διαρκή παράβαση, δεδομένου ότι η εν λόγω απόφαση ενέχει εσφαλμένη αιτιολογία και δεν παραθέτει επαρκή στοιχεία προς απόδειξη της συμμετοχής της προσφεύγουσας στην παράβαση, πράγμα το οποίο συνιστά παράβαση του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003 καθώς και παραβίαση του τεκμηρίου αδιωότητας.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι ο τρόπος με τον οποίο η απόφαση θέτει σε εφαρμογή το σημείο 18 των κατευθυντηρίων γραμμών για την επιβολή προστίμων συνιστά παράβαση των εν λόγω κατευθυντηρίων γραμμών και παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας, της ίσης μεταχειρίσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, τούτο δε διότι η εφαρμογή αυτή:
  - αποκλίνει από τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για την επιβολή προστίμων δίχως αντικειμενική αιτιολογία, καθόσον αντιμετωπίζει διαφορετικά τα υπόγεια και τα υποθαλάσσια ηλεκτρικά καλώδια στο πλαίσιο προσδιορισμού των πωλήσεων της προσφεύγουσας εντός του ΕΟΧ και δεν αντικατοπτρίζει δεόντως το σχετικό βάρος της προσφεύγουσας στην παράβαση,
  - εισάγει διακρίσεις χορηγώντας πλεονέκτημα στους παραγωγούς (περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας) οι οποίοι κατασκευάζουν αποκλειστικά και μόνον υπόγεια ηλεκτρικά καλώδια,
  - έχει ως συνέπεια η προσδιοριζόμενη ποσότητα των πωλήσεων της προσφεύγουσας εντός του ΕΟΧ να είναι δυσανάλογα μεγάλη.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση παραβιάζει το άρθρο 23 του κανονισμού 1/2003, το σημείο 20 των κατευθυντηρίων γραμμών και την αρχή της αναλογικότητας καθόσον δεν λαμβάνει δεόντως υπόψη τη σοβαρότητα της παραβάσεως, δεδομένου ότι καθορίζει το ποσό του προστίμου μη συνεκτιμώντας:
  - το γεγονός ότι η προσφεύγουσα κατασκευάζει μόνον υπόγεια ηλεκτρικά καλώδια,
  - το γεγονός ότι η προσφεύγουσα αγνοούσε την πτυχή της παραβάσεως σχετικά με τα υποθαλάσσια ηλεκτρικά καλώδια καθώς και ορισμένα βασικά στοιχεία της πτυχής της παραβάσεως σχετικά με τα υπόγεια ηλεκτρικά καλώδια, και
  - τη συμπεριφορά που επέδειξε η προσφεύγουσα εντός του ΕΟΧ και εντός των εδαφών εξαγωγών όσον αφορά τον ανταγωνισμό ή το γεγονός ότι η συμπεριφορά αυτή έχε ως συνέπεια τη διατάραξη της λειτουργίας της πτυχής της συμπράξεως σχετικά με τα υπόγεια ηλεκτρικά καλώδια.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση παραβιάζει τις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως καθόσον η μείωση του προστίμου που χορηγείται στην προσφεύγουσα λόγω ελαφρυντικών περιστάσεων δεν υπερβαίνει το 11 %.

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — Taihan Electric Wire κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-446/14)

(2014/C 282/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Taihan Electric Wire Co. Ltd (Anyang-Si, Δημοκρατία της Κορέας) (εκπρόσωποι: R. Antonini και E. Monard, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2014) 2139 τελικό, της 2ας Απριλίου 2014, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/AT.39610 — Ηλεκτρικά καλώδια) (στο εξής: απόφαση), στο μέτρο που η εν λόγω απόφαση απευθύνεται στην προσφεύγουσα,

- επικουρικός, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να κρίνει ότι η συμπεριφορά της προσφεύγουσας εμπίπτει στην αρμοδιότητά της και ότι το θεσμικό αυτό όργανο δεν απέδειξε ότι η προσφεύγουσα μετείχε σε παράβαση για την οποία προβλέπεται η επιβολή κυρώσεων κατά το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι το αντικείμενο της φερόμενης ως αντίθετης προς τον ανταγωνισμό συμπεριφοράς της προσφεύγουσας δεν αφορούσε την αγορά του ΕΟΧ και ότι η φερόμενη εμπλοκή της στις αντίθετες προς τον ανταγωνισμό δραστηριότητες δεν επηρέασαν ούτε μπορούσαν να επηρεάσουν το εμπόριο εντός της αγοράς του ΕΟΧ.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή κακώς στηρίχθηκε στα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία συνέλεξε κατά τη διάρκεια των ελέγχων που διενήργησε στις εγκαταστάσεις ορισμένων εταιριών, τούτο δε λόγω ελλείψεως νομιμότητας των αποφάσεων που διατάσσουν τη διενέργεια των ελέγχων.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε, μεταξύ άλλων, την αρχή *in dubio pro reo* και την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, στο μέτρο που προέβη σε εσφαλμένο καθορισμό της διάρκειας συμμετοχής της προσφεύγουσας στη φερόμενη παράβαση, μη προσκομίζοντας τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η διαφορετική προσέγγιση την οποία ακολούθησε η Επιτροπή έναντι της προσφεύγουσας, σε σχέση με άλλες εταιρίες ως προς τις οποίες υπήρχαν αντίστοιχα αποδεικτικά στοιχεία στον φάκελο, παραβιάζει τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας όσον αφορά την προσφεύγουσα.
5. Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο καθορισμού του προστίμου που επρόκειτο να επιβάλει στην προσφεύγουσα, παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, την αρχή της αναλογικότητας η οποία κατοχυρώνεται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 5 ΣΕΕ, το άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης, τις κατευθυντήριες γραμμές για την επιβολή προστίμων (περιλαμβανομένων των σημείων 18 και 37 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών) καθώς και την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — nkt cables και NKT Holding κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-447/14)

(2014/C 282/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: nkt cables GmbH (Κολωνία, Γερμανία) και NKT Holding A/S (Brøndby, Δανία) (εκπρόσωποι: M. Kofmann και B. Creve, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2014) 2139 τελικό, της 2ας Απριλίου 2014, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/AT.39610 — Ηλεκτρικά καλώδια) (στο εξής: απόφαση),
- επικουρικός, να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση και να μειώσει σημαντικά το πρόστιμο που τους επιβλήθηκε,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα,
- να διατάξει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει κατάλληλο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών καθώς και ότι παραβίασε τη γενική αρχή της ισότητας των όπλων, καθόσον αρνήθηκε να τους παράσχει πρόσβαση σε αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν ενώπιον του θεσμικού αυτού οργάνου μετά την κοινοποίηση της ανακοινώσεως των αιτιάσεων και τα οποία ενδεχομένως ήταν απαλλακτικά για αυτές.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά τον προσδιορισμό της γεωγραφικής έκτασης της ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως καθώς και κατά την εφαρμογή του κριτηρίου του επηρεασμού του ανταγωνισμού.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση περιέχει πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως σε σχέση με τη συμπεριφορά η οποία καταλογίστηκε στη NKT Cables και σε σχέση με τη διαπίστωση ότι η συμπεριφορά αυτή αποδεικνύει ότι η NKT Cables μετείχε σε όλες τις δραστηριότητες που συνιστούν ενιαία και διαρκή παράβαση ή γνώριζε τις δραστηριότητες αυτές.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένες διαπιστώσεις σχετικά με τη διάρκεια της συμμετοχής της NKT Cables στην ενιαία και διαρκή παράβαση.
5. Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζεται ότι το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες ήταν αδικαιολόγητα και δυσανάλογα υψηλό.

Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2014 — Hitachi Metals κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-448/14)

(2014/C 282/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hitachi Metals Ltd (Τόκυο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: P. Crowther και C. Drew, Solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2014) 2139 τελικό, της 2ας Απριλίου 2014, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/AT.39610 — Ηλεκτρικά καλώδια) (στο εξής: απόφαση),
- επικουρικώς, να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση και να μειώσει σημαντικά το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην J-Power Systems και στην προσφεύγουσα, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη ενιαίας, σύνθετης και διαρκούς παραβάσεως συνιστάμενης σε συμφωνία μεταξύ Ασιατών και Ευρωπαίων παραγωγών να μη δραστηριοποιούνται οι μόνιμες εγχώριες αγορές των δε και αντιστρόφως και σε συμφωνία αναθέσεως έργων μεταξύ ευρωπαϊκών εταιριών εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ).
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πραγματική πλάνη και σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που με την απόφαση δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον την εμπλοκή της J-Power Systems Corporation στην παράβαση καθ' όλη της διάρκεια της εν λόγω παραβάσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πλάνη εκτιμήσεως στο πλαίσιο καθορισμού του προστίμου που επέβαλε στη J-Power Systems Corporation, δεδομένου ότι το εν λόγω πρόστιμο δεν αντανάκλα τη σοβαρότητα της παραβάσεως και τον σημαντικά περιορισμένο ρόλο που διαδραμάτισε η Power Systems Corporation για μεγάλο χρονικό διάστημα κατά τη διάρκεια της εν λόγω παραβάσεως.

4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της στο μέτρο που στηρίζεται σε καθοριστικό βαθμό σε αποδεικτικά στοιχεία παρανόμως συλλεγμένα από την Επιτροπή κατά τη διάρκεια ελέγχων τους οποίους πραγματοποίησε το θεσμικό αυτό όργανο στις εγκαταστάσεις της Nexans. Τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία είναι αποφασιστικά για την τεκμηρίωση των διαπιστώσεων της Επιτροπής, και ειδικότερα για τη στοιχειοθέτηση ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως καθώς και για την απόδειξη της αναθέσεως έργων μεταξύ ευρωπαϊκών εταιριών εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ).

Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2014 — Nexans France και Nexans κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-449/14)

(2014/C 282/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Nexans France (Clichy, Γαλλία) και Nexans SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: M. Powell, Solicitor, G. Forwood, Barrister, και A. Rogers, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2014) 2139 τελικό, της 2ας Απριλίου 2014, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/AT.39610 — Ηλεκτρικά καλώδια) (στο εξής: απόφαση),
- να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που με αυτήν διαπιστώνεται ότι η Nexans France μετείχε σε παράβαση πριν τις 22 Φεβρουαρίου 2001,
- να μειώσει τα επιβληθέντα στις προσφεύγουσες πρόστιμα κατά ποσό που να αντιστοιχεί σε συντελεστή βραχύτερης διάρκειας και μικρότερης σοβαρότητας, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφυγουσών στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπερέβη τις εξουσίες που της παρέχει ο κανονισμός 1/2003 και προσέβαλε το δικαίωμα των προσφευγουσών στην προστασία του ιδιωτικού απορρήτου, καθόσον αφαίρεσε ορισμένα στοιχεία κατά τη διάρκεια του αιφνιδίου ελέγχου που διενήργησε στις εγκαταστάσεις της Nexans France.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά τον καθορισμό της διάρκειας της παραβάσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στο μέτρο που δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη παράβαση ουδέποτε τέθηκε σε εφαρμογή ούτε παρήγαγε αποτελέσματα έναντι πελατών, δεν παρέδωσε επαρκή αιτιολογία και παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2014 — CHEMK και KF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-487/14)

(2014/C 282/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) (Chelyabinsk, Ρωσία) και Kuzneckie ferrosplav OAO (KF) (Novokuznetsk, Ρωσία) (εκπρόσωποι: B. Evtimov και M. Krestiyanova, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΚ) 360/2014 της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 2014, για την επιβολή οριστικού δασμού αντανάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ρωσίας, μετά την επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ (βασικού κανονισμού) (ΕΕ L 107, σ. 13).
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά πλάνη περί το δίκαιο, λόγω εσφαλμένης ερμηνείας του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, και/ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στο πλαίσιο της εκ μέρους της Επιτροπής διαπιστώσεως ότι η ύπαρξη ενιαίας οικονομικής οντότητας δεν μπορεί να επηρεάσει τον υπολογισμό της κατασκευής μιας τιμής εξαγωγής (περιλαμβανομένων των προσαρμογών της τιμής εξαγωγής), σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, και στο πλαίσιο της συνακόλουθης διαπιστώσεως ότι όλα τα έξοδα Π&ΓΔ και τα κέρδη της RFA International έπρεπε να αφαιρεθούν από την κατασκευή της τιμής εξαγωγής του ομίλου CHEMK. Στο μέτρο που η Επιτροπή στηρίχθηκε στις ανωτέρω διαπιστώσεις για την απόρριψη του ισχυρισμού των προσφευγουσών περί υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η απόρριψη αυτή επίσης πάσχει πλάνη περί το δίκαιο και/ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού και συναφή παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, λόγω της εκ μέρους της Επιτροπής αφαιρέσεως των δασμών αντανάμπινγκ από την κατασκευή της τιμής εξαγωγής των προσφευγουσών. Η παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού οφείλεται στην εκ μέρους της Επιτροπής εφαρμογή νέας μεθοδολογίας για την εκτίμηση του αν οι δασμοί αντανάκλωνται προσηκόντως στην τιμή μεταπωλήσεως, η οποία διέφερε από τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε στην τελευταία ενδιάμεση επανεξέταση η οποία κατέληξε στην επιβολή του ισχύοντος δασμού στις προσφεύγουσες.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι οι διαπιστώσεις της Επιτροπής περί της προβαλλόμενης πιθανότητας επαναλήψεως του ζημιογόνου ντάμπινγκ σε σχέση με ρωσικές εισαγωγές πάσχει πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και των αποδείξεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2014 – Mdr Inversiones κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-488/14)

(2014/C 282/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mdr Inversiones, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. Linares Gil, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον χαρακτηρίζει το σύνολο των μέτρων που κατ' αυτήν αποτελούν το ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως νέα και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση,
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά τα οποία οι επενδυτές των ομίλων οικονομικού σκοπού είναι δικαιούχοι των φερόμενων ενισχύσεων και μοναδικοί δικαιούχοι της διαταγής ανακτήσεως,

- επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης απόφασης, καθόσον διατάσσει την ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων κατά πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι τα ίδια με αυτά που προβλήθηκαν στην υπόθεση T 700/13, Bankia κατά Επιτροπής.

Συγκεκριμένα, προβάλλεται ότι εσφαλμένως χαρακτηρίστηκε το επονομαζόμενο ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως (SEAF) στο σύνολό του καθώς και τα ατομικά μέτρα, ως κρατική ενίσχυση, ότι εσφαλμένως προσδιορίστηκε ο αποδέκτης των μέτρων και ότι παραβιάστηκε η αρχή της ασφάλειας δικαίου.

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2014 — Espacio Activos Financieros κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-489/14)

(2014/C 282/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Espacio Activos Financieros (εκπρόσωπος: A. De Zunzunegui Ruano, abogado)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον χαρακτηρίζει το σύνολο των μέτρων που κατ' αυτήν αποτελούν το ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως νέα και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση,
- επικουρικός, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά τα οποία οι επενδυτές των ομίλων οικονομικού σκοπού είναι δικαιούχοι των φερόμενων ενισχύσεων και μοναδικοί δικαιούχοι της διαταγής ανακτήσεως,
- επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης απόφασης, καθόσον διατάσσει την ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων, κατά καταφανή παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι τα ίδια με αυτά που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-700/13, Bankia κατά Επιτροπής.

Ειδικότερα, προβάλλεται ότι εσφαλμένως χαρακτηρίστηκε το επονομαζόμενο ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως (SEAF) στο σύνολό του, καθώς και των εξατομικευμένων μέτρων, ως κρατική ενίσχυση, εσφαλμένος προσδιορισμός του δικαιούχου των μέτρων και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2014 – Bodegas Muga κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-491/14)

(2014/C 282/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bodegas Muga, SL (Haro, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον χαρακτηρίζει το σύνολο των μέτρων που κατ' αυτήν αποτελούν το ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως νέα και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση,
- επικουρικός, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά τα οποία οι επενδυτές των ομίλων οικονομικού σκοπού είναι δικαιούχοι των φερόμενων ενισχύσεων και μοναδικοί δικαιούχοι της διαταγής ανακτήσεως,
- επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον διατάσσει την ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων,
- να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον αποφαινεται ως προς τη νομιμότητα των συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου που συνήφθησαν μεταξύ των επενδυτών και άλλων φορέων, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι τα ίδια με αυτά που προβλήθηκαν στην υπόθεση T 700/13, Bankia κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2014 — La Perla κατά ΓΕΕΑ — Alva Management (LA PERLA)**(Υπόθεση T-492/14)**

(2014/C 282/68)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: La Perla sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Siciarek, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Alva Management GmbH (Icking, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Απριλίου 2014 στην υπόθεση R 626/2013-4.
- να καταδικάσει το καθού και τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών, εφόσον παρέμβει στη δίκη, στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «LA PERLA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 5 και 44 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 9 854 225

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιπαχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο ως κοινοτικό και εθνικό λεκτικό σήμα «PERLAMAR»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται εν μέρει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2014 – Derivados del Flúior κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-500/14)

(2014/C 282/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Derivados del Flúior, SA (Μπιλμπάο, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. De Juan Casadevall, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- επικουρικός, και σε περίπτωση που θεωρηθεί το SEAF παράνομη κρατική ενίσχυση, να διαταχθεί η ανάκτηση μόνο έως την ημερομηνία δημοσίευσής στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης της αποφάσεως περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας, ήτοι έως την 21η Σεπτεμβρίου 2011, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 17ης Ιουλίου 2013, περί του φορολογικού καθεστώτος το οποίο διέπει ορισμένες συμφωνίες χρηματοδοτικής μίσθωσης, γνωστό και ως «ισπανικό φορολογικό καθεστώς χρηματοδοτικής μίσθωσης» [κρατική ενίσχυση SA.21233 C/2011(πρώην NN/2011, πρώην CP 137/2006)].

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι τα ίδια με αυτά που προβλήθηκαν στις υποθέσεις T-401/14, Duro Felguera κατά Επιτροπής, και T-700/13, Bankia κατά Επιτροπής.

Συγκεκριμένα, προβάλλεται ότι εσφαλμένως δεν εφαρμόστηκαν στην υπό κρίση υπόθεση τα άρθρα 17, 18 και 19 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ανυπαρξία ανταγωνιστικού φορολογικού πλεονεκτήματος, ο εσφαλμένος προσδιορισμός του δικαιούχου της κρατικής ενισχύσεως, η συμβατότητα της κρατικής ενισχύσεως με τη εσωτερική αγορά, η εκ μέρους του καθού θεσμικού οργάνου κατάχρηση εξουσίας και η παραβίαση των αρχών της ισότητας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2014 – Fami-Cuatro de Inversiones κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-501/14)

(2014/C 282/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fami-Cuatro de Inversiones, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. De Juan Casadevall, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

- επικουρικός, και σε περίπτωση που θεωρηθεί το SEAF παράνομη κρατική ενίσχυση, να διαταχθεί η ανάκτηση μόνο έως την ημερομηνία δημοσίευσής στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης της αποφάσεως περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας, ήτοι έως την 21η Σεπτεμβρίου 2011, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι τα ίδια με αυτά που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-500/14, Derivados del Flúor κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2014 – Torrevisa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-502/14)

(2014/C 282/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Torrevisa, SA (Torrevieja, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. De Juan Casadevall, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- επικουρικός, και σε περίπτωση που θεωρηθεί το SEAF παράνομη κρατική ενίσχυση, να διαταχθεί η ανάκτηση μόνο έως την ημερομηνία δημοσίευσής στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης της αποφάσεως περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας, ήτοι έως την 21η Σεπτεμβρίου 2011, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι τα ίδια με αυτά που προβλήθηκαν στις υποθέσεις T-500/14, Derivados del Flúor κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2014 – Euroways κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-503/14)

(2014/C 282/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Euroways, SL (Hospitalet de Llobregat, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. De Juan Casadevall, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

- επικουρικός, και σε περίπτωση που θεωρηθεί το SEAF παράνομη κρατική ενίσχυση, να διαταχθεί η ανάκτηση μόνο έως την ημερομηνία δημοσίευσής στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης της αποφάσεως περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας, ήτοι έως την 21η Σεπτεμβρίου 2011, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι τα ίδια με αυτά που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-500/14, *Derivados del Flúor κατά Επιτροπής*.

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2014 – Sertrans Catalunya κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-504/14)

(2014/C 282/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sertrans Catalunya, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. De Juan Casadevall, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- επικουρικός, και σε περίπτωση που θεωρηθεί το SEAF παράνομη κρατική ενίσχυση, να διαταχθεί η ανάκτηση μόνο έως την ημερομηνία δημοσίευσής στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης της αποφάσεως περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας, ήτοι έως την 21η Σεπτεμβρίου 2011, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι τα ίδια με αυτά που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-500/14, *Derivados del Flúor κατά Επιτροπής*.

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2014 — Grandi Navi Veloci κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-506/14)

(2014/C 282/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grandi Navi Veloci SpA (Παλέρμο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Grassani, S. Ravenna και A. Franchi, avvocati)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2013) 9101 τελικό, της 22ας Ιανουαρίου 2014, στο μέτρο που η Επιτροπή εκτίμησε ότι η επιχορήγηση που χορηγήθηκε στη Saremar για την άσκηση διαφημιστικών δραστηριοτήτων και οι εγγυήσεις (τραπεζικά δάνεια και εγγυητικές επιστολές) που χορηγήθηκαν από τη Regione Sardegna δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή βάλλεται η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2013) 9101 τελικό, της 22ας Ιανουαρίου 2014, σχετικά με τα μέτρα ενισχύσεως που η Regione Sardegna εφάρμοσε υπέρ της Saremar [υποθέσεις SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C), SA.32016 (2011/C)]. Στην απόφαση αυτή, η Επιτροπή εκτίμησε, μεταξύ άλλων, ότι η επιχορήγηση που χορηγήθηκε στη Saremar για την άσκηση διαφημιστικών δραστηριοτήτων και οι εγγυήσεις (τραπεζικά δάνεια και εγγυητικές επιστολές) που χορηγήθηκαν από τη Regione Sardegna δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Η προσφεύγουσα διατυπώνει τέσσερις λόγους ακυρώσεως:

1. Με τον πρώτο λόγο, με τον οποίο προβάλλονται παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, η Grandi Navi Veloci καταγγέλλει πλημμέλεια της αποφάσεως συνιστάμενη στη φερόμενη έλλειψη οικονομικού πλεονεκτήματος για τη Saremar, όσον αφορά την αντιπαροχή που η Regione Sardegna κατέβαλε για τις προαναφερθείσες διαφημιστικές δραστηριότητες. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, στο μέτρο που θεώρησε ότι το ποσό των 3 000 000 ευρώ που η Regione Sardegna κατέβαλε ως αντιπαροχή για τις διαφημιστικές δραστηριότητες που ανατέθηκαν στη Saremar ανταποκρίνεται στις τιμές της αγοράς και δεν πληρούται η προϋπόθεση του οικονομικού πλεονεκτήματος υπέρ του αποδέκτη.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η Grandi Navi Veloci καταγγέλλει, πρώτον, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, από μέρους της Επιτροπής, όσον αφορά τη φερόμενη ακαταλληλότητα της μεθόδου που χρησιμοποίησε ο πραγματογνώμονας που ορίστηκε από το Tribunale di Genova και, δεύτερον, τη συμπεριφορά της Επιτροπής όσον αφορά την έλλειψη έρευνας και την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο, η Grandi Navi Veloci προβάλλει αντιφατική και ανεπαρκή αιτιολογία της αποφάσεως, κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, όσον αφορά το ότι δεν χαρακτηρίστηκε ως ενίσχυση το μέτρο που συνδέεται με τις προαναφερθείσες διαφημιστικές δραστηριότητες.
4. Με τον τέταρτο λόγο, η Grandi Navi Veloci προβάλλει, πρώτον, παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ όσον αφορά τη φερόμενη έλλειψη κρατικής ενισχύσεως υπό μορφή τραπεζικών δανείων και εγγυητικών επιστολών και, δεύτερον, συνακόλουθη παράβαση της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως της αποφάσεως κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL